Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 496
Marți 27 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu legume și fructe

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a aprobat recent o Hotărîre privind organizarea producției de legume și fructe, reglementarea sistemului de contractare și achiziții precum și reglementarea desfacerilor de legume și fructe de către comerțul socialist. În Hotărîre se arată printre altele că în vederea satisfacerii cerințelor mereu crescînde ale populației din orașe și centrele muncitorești precum și a industriei socialiste cu materii prime, concomitent cu dezvoltarea agriculturii întregi s-a dezvoltat legumicultura și pomicultura. Gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, precum și producătorii individuali trebuie să considere ca o sarcină de cinste producerea și extinderea culturilor legumicole și pomicole. Hotărîrea recomandă gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor agricole îndeosebi acelora din zonele de aprovizionare a centrelor de consum ca în planurile lor de producție să prevadă și să ia măsuri pentru **introducerea și extinderea culturilor legumicole.** Pentru dezvoltarea acestor culturi organele economice și de stat competente au datoria să le sprijine permanent.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și al Orașului București — ajutate de organele centrale, care au sarcini de valorificare a legumelor și fructelor — vor lua măsuri de extindere a **legumelor forțate în sere și răsadnițe**; vor sprijini producătorii individuali în **organizarea lor în asociații** pentru producerea legumelor și îi vor îndruma să extindă suprafețele legumicole. De asemenea, Ministerul Agriculturii și Silviculturii va asigura **semințe din soiuri selecționate** și îngrășăminte bacteriene. Se vor lua măsuri pentru asigurarea **materialului săditor** necesar. Producătorilor contractanți li se vor **acorda credite pe termen scurt** pentru plata materialelor și semințelor.

Gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, asociațiile de producători, precum și producătorii individuali care vor încheia contracte pentru cultivarea și livrarea de legume, cartofi timpurii, cartofi de vară și fructe, **vor beneficia de numeroase avantaje.** Astfel, ele vor beneficia de împrumuturi și reduceri de impozite agricole pentru suprafețele contractate.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii le va pune la dispoziție cantitățile și sortimentele de semințe necesare și insectofungicide contra cost. Organizațiile care au sarcini de contractare vor sprijini în limita posibilităților, unitățile cooperatiste din agricultură, asociațiile de producători și pe producătorii individuali contractanți, prin închirierea de utilaje pentru irigare. Se va înlesni producătorilor contractanți procurarea la prețul de desfacere cu amănuntul a materialelor lemnoase, geamurilor și cuielor necesare pentru răsadnițe.

Prețurile de contractare și achiziții pentru legume, cartofi timpurii, cartofi de vară și fructe, vor fi stabilite pe soiuri, calități, bazine de producție sau comune și perioade. Se va putea plăti drept avans asupra producției de fructe de toamnă și vară — soiuri superioare **pînă la 25 la sută din valoarea producției** ce urmează să fie achiziționată, cu excepția fructelor contractate pentru care s-au acordat credite producătorilor.

Pentru produsele livrate în cadrul contractelor de către gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole de producție, se va plăti un spor de pînă la 10 la sută, iar pentru întovărășirile agricole un spor de pînă la 5 la sută peste prețul stabilit pentru produsele contractate. Producătorii contractanți care aduc produsele la centrele de recepție situate la distanță mai mare de 5 km de locul de producție, vor primi plata transportului.

Pentru cantitățile de legume și fructe recepționate și efectiv transportate în stare proaspătă sau conservate prin frig, pentru cantitățile de caise, piersici, vișine și cireșe, necesare executării planului de producție la compoturile destinate exportului, precum și pentru mazăre, fasole verde și castraveți cornișon livrați la export în stare conservată, se vor putea plăti producătorilor prime de calitate. Contractele încheiate anterior pe mai mulți ani pentru livrările de legume, cartofi timpurii și de vară și fructe, rămîn valabile pînă la expirarea lor; producătorii vor beneficia însă și de avantajele prevăzute în prezenta Hotărîre.

În continuare, Hotărîrea Consiliului de Miniștri stabilește întreprinderile și organizațiile care vor face contractările și achizițiile de legume, fructe și struguri de masă, condițiile și raza lor de activitate.

La Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene din Capitală se desfășoară o intensă activitate. In fotografie: laboranții Vasiliu Gheorghe și Mirza Boris lucrînd la încărcarea autoclavelor cu mediu de cultură pentru îngrășămîntul Nitragin.

La centrul mecanic Tulcea

Zilele trecute muncitorii, tehnicienii și inginerii centrului mecanic Tulcea, au analizat într-o consfătuire de producție realizările anului ce a trecut. Din expunerea tov. director Scarlat Hristache a reieșit că lucrătorii acestei întreprinderi și-au îndeplinit prevederile planului de producție pe anul 1958, la toți indicii, cu o lună înainte de termen. Pentru succesele lor, vrednicii lucrători de aici au primit steagul de întreprindere fruntașă pe raion, decernat de Consiliul sindical raional. Fruntași între fruntași s-au situat tovarășii: Stan Vasile, Petre Simion, Sopu Gheorghe, Silon Dumitru, Vidovicenco Gh., Haralambie Ștefan, Pamfil Mihai, Fistic Ion și alții.

Tot cu acest prilej, colectivul de lucrători al centrului mecanic a analizat cifrele de plan pentru anul în curs și măsurile tehnico-organizatorice ce mai trebuie luate, în scopul realizării cu succes a planului de producție. Numeroși tovarăși, luînd cuvîntul, au ridicat diferite probleme în legătură cu bunul mers al producției, îmbunătățirea calității lucrărilor și obținerea de economii cît mai mari în toate sectoarele de activitate.

MARIOARA ȚUȚUIANU
corespondentă

Oamenii supun pămîntul

Atmosferă de ședință de partid. Oamenii spun vorbe adînc chibzuite. Angajamentele, și atunci cînd par nefiresc de mari, nu provoacă nedumeriri. „Dacă omul le-a luat în ședință de partid e musai să le îndeplinească".

Intr-o astfel de ședință s-a ridicat un bărbat în puterea vîrstei și a pornit să vorbească despre problemele agriculturii. Un timp toți l-au ascultat atenți. Dar ce spune comunistul de la tribuna drapată în roșu!? Uimirea stă pe fețele unora. Oare-i cu putință?

Omul de la tribună propunea conferinței regionale de partid să recomande comuniștilor care lucrează în conducerile gospodăriilor agricole de stat și colective să lupte ca, prin punerea în practică a indicațiilor științei, să obțină, deocamdată demonstrativ, cîte 2 vagoane de porumb, 10 vagoane de sfeclă de zahăr, 6.000 kg de floarea-soarelui și 15 vagoane de masă verde la hectar. De asemenea, el mai propunea obținerea a două recolte de ovăz pe an. Propunerea a fost făcută la conferința regională Galați de către Grigore Chișleanu, vicepreședinte al sfatului popular al regiunii.

Cam în același timp, în cealaltă margine a țării, la Jimbolia, Viorel Uibaru se angaja în numele colectiviștilor din Lenauheim să recolteze pe lotul demonstrativ al gospodăriei cîte 12 vagoane de sfeclă de zahăr, 15 tone de floarea-soarelui, și 2,5 vagoane de porumb la hectar.

★

Mai întîi pe loturile demonstrative, pe suprafețe ce rar depășesc 5 hectare, oamenii vor smulge pămîntului recolte ce pînă mai ieri păreau de domeniul fantasticului. Mai tîrziu, aceste recolte vor deveni obișnuite în cultura mare. Apoi oamenii vor voi mai mult. Mereu mai mult, că nețărmurită le e vrerea și puterea. Pămîntul trebuie să li se supună.

MARCEL HOBITAN

ANCHETA NOASTRĂ

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Prin desființarea campaniilor de reparații — indici înalți în exploatare

Experiența S.M.T.-ului Sibiu, care încă din 1955 a adoptat noul sistem de exploatare și întreținere a mașinilor fără campanii de reparații, poate, constitui prin indicii obținuți în exploatare, un exemplu foarte convingător în acest domeniu. Astfel, luînd ca bază anul 1953, cînd S.M.T. Sibiu mai avea încă campanii de reparații și socotind anul 1954, ca an de trecere spre noua formă, adoptată complet în 1955, se înregistrează indicii din tabel (pag. 3).

In anii următori, indicii s-au îmbunătățit mereu Din experiența noastră rezultă că exploatarea parcului în sistemul fără campanii de reparații creează totodată premiza sigură a creșterii productivității mașinilor, în plus înregistrîndu-se substanțiale economii de carburanți și lubrifianți. Astfel, dacă în 1953 S.M.T. Sibiu nu și-a realizat planul anual de producție decît în proporție de 98 la sută, în 1955 stațiunea face un salt realizînd planul anual în procent de 116 la sută.

Ingrijirile tehnice zilnice și periodice, au menirea de a menține cît mai mult timp tractorul în exploatare.

Este de remarcat însă faptul că retragerea și repararea mașinilor după necesitate, duce la rezultatele scontate în sporirea productivității și reducerea prețului de cost numai dacă această acțiune este îmbinată cu o bună organizare a muncii de reparații, care să asigure redarea în producție a tractorului în cel mai scurt timp. In sprijinul acestei acțiuni, ca un element deosebit de important asupra căruia s-au făcut unele aprecieri și la consfătuirea de la I.C.M.E.A., amintesc folosirea la reparații a ansamblelor de rezervă.

Folosirea ansamblelor dinainte pregătite în condițiile atelierului S.M.T. sau G.A.S., a permis efectuarea unei reparații generale sau capitale în 28-36 ore lucrătoare.. Lucrînd în sistemul acesta, am ajuns la concluzia că pentru un parc de 50 tractoare K.D. sînt utile următoarele ansamble de rezervă: un cărucior pentru șenile-dreapta, altul stînga, o cutie de viteză asamblată cu puntea din spate, un ambreiaj de bord, 2 transmisii finale complete, 4 bande de frînă, un ambreiaj principal, un motor K.D., un radiator de apă, 2 pompe de apă,

Ing. E. GRIGORESCU
mecanic șef la S.M.T. Sibiu, regiunea Stalin

(Continuare în pag. 3-a)

Intregul nostru popor a sărbătorit cu însuflețire Centenarul Unirii Țărilor Romîne

Marea Adunare Națională s-a întrunit în sesiune jubiliară

24 ianuarie 1959. Neobișnuit de frumoasă a fost această zi. Doar zăpada, așternută mai demult în covor subțire și netopită încă, amintea că-i iarnă. Parcă ținînd să ia parte la marea noastră sărbătoare, soarele și-a vestit prezența dis-de dimineață, chemînd pe stradă, în parcuri și piețe șuvoi de oameni.

Spre Palatul Marii Adunări Naționale se îndreptau deputații și invitații la sesiunea jubiliară, șefii misiunilor diplomatice acreditate la București, conducătorii partidului și statului în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. O plăcută coincidență face ca Palatul să fie așezat pe locul clădirii în care cu o sută de ani în urmă adunarea electivă a hotărît, sub presiunea maselor, alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, alesul Moldovei, ca domnitor și al Țării Romînești. Prin această dublă alegere a fost înfăptuită unirea, a fost constituit statul național romîn.

La sesiunea jubiliară, deputații și invitații, urmași ai țăranilor pontași, ai meșteșugarilor, lucrătorilor și cărturarilor luminați din trecut, cinstesc cu respect și recunoștință memoria înaintașilor patrioți care au pus temelia Romîniei moderne. Prin aplauze puternice și ovații prelungite, deputații și invitații își manifestă nețărmuritul atașament față de Partidul Muncitoresc Romîn, continuatorul celor mai bune tradiții de luptă ale poporului, față de Republica Populară Romînă, întruchiparea visurilor și năzuințelor de totdeauna ale maselor populare.

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Chivu Stoica membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri a vorbit despre înfăptuirea și însemnătatea Unirii Țărilor Romîne.

Unirea e opera maselor

Istoria mai cunoaște încercări de unire a teritoriilor locuite de romîni într-un stat național unic. Incercările n-au izbutit pentru că dezvoltarea istorică de atunci nu crease forțele sociale în stare să înfăptuiască unirea care este — spune tovarășul Chivu Stoica — **„rezultatul firesc al întregii istorii precedente a poporului romîn, urmare a acelei „lucrări a veacurilor" despre care a vorbit atît de frumos Nicolae Bălcescu".**

Ii revine lui Bălcescu meritul de a fi înțeles nu numai care-s cauzele, ci și forțele ce pot duce la înfăptuiri de seamă cum sînt revoluția și unirea. Bălcescu explica insuccesul din 1848 prin neîndeplinirea consecventă a programului revoluționar ceea ce a îngustat baza de masă a revoluției. Moștenirea ideologică a revoluției din 1848 l-a influențat direct pe luptătorii pentru Unire din 1859. Cărturarii unioniști au înțeles că masele populare sînt purtătorii cei mai hotărîți ai ideii Unirii. Țăranii cît și populația asuprită a orașelor vedeau în Unire și așteptau de la Unire împlinirea nădejdilor lor de secole. Acest lucru l-au înțeles bine Mihail Kogălniceanu și alți intelectuali înaintați care militau pentru desființarea clăcii, împroprietărirea țăranilor și pentru înfăptuirea altor reforme **„în stare a ne civiliza societatea și a ne întări nația".** Lupta acestor minți luminate a ținut activă hotărîrea maselor de a înfăptui Unirea. Cînd antiunioniștii din Moldova, vînduți imperiului otoman, au falsificat alegerile, masele au intervenit cu energie. Sub presiunea lor alegerile au fost anulate. Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor al Țării Romînești de către adunarea electivă numai aparent. Adevărații săi alegători au fost țăranii, meseriașii și lucrătorii care, timp de trei zile, au vegheat neobosit asupra felului cum decurg alegerile și au obligat în cele din urmă majoritatea reacționară din adunarea electivă să-l aleagă pe Cuza. In felul acesta masele au dejucat atît planurile reacțiunii interne cît și planurile Turciei, Austriei, Angliei care voiau o unire formală, o țară cu doi domnitori. Pe temeiul acestor fapte Kogălniceanu spunea cu indignare că el nu recunoaște nimănui, nici măcar domnitorului, dreptul de a zice că Unirea e actul său individual: **„Unirea e actul energic al întregii națiuni romîne".**

Unirea **„a însemnat actul de naștere a Romîniei moderne"** a spus tovarășul Chivu Stoica. **„Impreună cu reformele care l-au urmat, unificarea națională a dus la limitarea relațiilor feudale, la lărgirea relațiilor de producție capitaliste, la dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție. Astfel, actul Unirii a deschis o nouă etapă în dezvoltarea istorică a poporului romîn, avînd adînci urmări pe plan politic, economic, social".**

Deși cu caracter limitat, reformele lui Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu au provocat o împotrivire crîncenă din partea moșierimii, coalizată cu cea mai mare parte a burgheziei. Ia naștere monstruoasa coaliție. Membrii acesteia nu pregetă să cheme în țară armate străine. Astfel, boierul Constantin Șuțu îl implora pe Sultan **„să se milostivească să izbăvească... prin biruitoarele sale oști și să scape provinciile de lepra sansculoților al căror șef este prințul (Cuza) și adjutantul său, primul ministru (Kogălniceanu) visul dracului!".**

De la Unire au trecut zeci de ani. Numai o dată cu înlăturarea moșierimii și burgheziei trădătoare de la conducerea statului oamenii muncii au putut să-și împlinească toate năzuințele pentru care moșii și strămoșii lor au luptat timp de veacuri.

Exprimînd hotărîrea tovarășilor săi de muncă, deputații care au luat cuvîntul la sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale s-au angajat să cinstească memoria celor care au înfăptuit Unirea, a celor care înainte și după aceea au luptat eroic pentru binele țării, prin noi și noi succese în întărirea orînduirii democrat-populare, în construirea socialismului în patria noastră. Conducerea înțeleaptă a partidului chezășuiește succesul construcției socialiste.

Luptele înaintașilor ne sporesc puterile

In timp ce la București Marea Adunare Națională se întrunea în sesiune jubiliară, sfaturile populare regionale, raionale, orășenești din întreaga țară țineau ședințe festive închinate Centenarului Unirii Țărilor Romîne.

Deputați muncitori, țărani muncitori, colectiviști, oameni de știință, artă și cultură, militari, gospodine își exprimau cu însuflețire înalta prețuire pe care o acordă tradițiilor glorioase ale luptei poporului pentru unire și independență, pentru libertate socială. Ei își exprimau totodată hotărîrea de a spori aceste tradiții muncind eroic pe frontul construcției socialiste.

In sesiunea festivă a sfaturilor populare regional, raional și orășenesc Iași a luat cuvîntul și deputatul Adrian Popovici, președintele gospodăriei colective din satul Chișcăreni. El a citit în ședință jalba deputaților pontași în Divanul ad-hoc, punînd față în față viața lor de atunci cu traiul pe care-l au astăzi colectiviștii. Același lucru l-a făcut în ședința comună a sfaturilor populare regional, raional și orășenesc Craiova deputatul Mihai Glăvan, membru al gospodăriei colective din Bratovoiești. El a înfățișat, alături de belșugul din casele colectiviștilor din Bratovoiești, mizeria în care se zbăteau țăranii în 1907 cînd 70 de capi de familie au fost arestați și schingiuiți, iar 17 au fost împușcați la marginea comunei.

Deputatul Teodor Muncaciu, muncitor din Cluj a vorbit în ședința festivă a sfatului popular regional despre învățămintele istoriei: **„Luptînd pentru progresul țării, pentru înfăptuirea reformei agrare și a altor reforme democratice înaintașii noștri de acum un veac au trebuit să înfrunte împotrivirea moșierimii și a celei mai mari părți a burgheziei. Astăzi, noi, cei care participăm la construirea socialismului trebuie să zădărnicim orice încercare a dușmanilor poporului muncitor de a lovi în cuceririle lui revoluționare, de a pune bețe în roate mersului nostru înainte".**

Pretutindeni deputații sfaturilor populare au evidențiat faptul că luptele înaintașilor, cunoașterea lor, ne sporesc puterile în lupta pentru victoria orînduirii noi.

Pe locurile unde s-au scris pagini de istorie

Satele și orașele Moldovei sînt ca o carte de istorie. Pornind de la Dunăre spre miază noapte se înșiră, ca stîlpii de telegraf de-a lungul șoselii, satele și orașele ale căror nume sînt strîns legate de Unire. Galați: In semn de protest pentru falsificarea alegerilor și pentru silniciile îndreptate împotriva unioniștilor, Alexandru Ioan Cuza demisionează aici din postul de pîrcălab. Costache Negri: comuna poartă numele unui luptător unionist în casa căruia se adunau în secret luptători pentru Unire. Focșani: oraș de graniță în care și-a avut sediu comisia însărcinată cu elaborarea unor legi comune pentru amîndouă Țările Romîne. Cîmpuri: satul lui Moș Ion Roată. Apoi, mai spre nord, se înșiră Mircești, Ruginoasa, Iași. In toate aceste sate și orașe ziua Unirii a fost sărbătorită cu un entuziasm deosebit. Căminul cultural din Mircești care se găsește lîngă casa memorială a poetului Vasile Alecsandri a fost neîncăpător să-i cuprindă pe toți cei care doreau să ia parte la marea sărbătoare. Trei sferturi din locuitorii comunei sînt membri ai unităților cooperatiste. **„Unirea Țărilor Romîne ne-a ajutat să scăpăm din ghiarele Turcilor, a spus un întovărășit. Noi nepoții clăcașilor din vremea Unirii ne-am unit pămînturile și am scăpat din ghiarele moșierilor și chiaburilor, am scăpat de sărăcie. Strămoșii nici nu puteau visa că-i cu putință o viață ca cea pe care o trăim acum".**

La Ruginoasa, numărul celor care au serbat Centenarul Unirii s-a ridicat la peste 3.000 de țărani muncitori întovărășiți și colectiviști. Consătenii domnitorului Cuza au avut oaspeți: muncitorii ceferiști din Iași și Pașcani. In 1945 ei i-au ajutat să intre în stăpînirea pămîntului. Formațiunile artistice ale căminului cultural din comună și ale muncitorilor ceferiști au prezentat un interesant program de dansuri, cîntece și teatru pe tema Unirii.

Prețuire, recunoștință, cinstire

Institutul de Istorie și filialele Academiei R.P.R. au ținut sesiuni științifice. Prin munca neobosită a cercetătorilor, evenimentele petrecute cu o sută și peste o sută de ani în urmă sînt acum mai bine cunoscute. Vălul cu care le-au acoperit istoricii burgheziei și moșierimii a fost complet dat la o parte. Elevii multor școli medii și elementare din Iași și București, din Galați și Focșani și din alte locuri au sărbătorit Unirea manifestîndu-și bucuria că școlile lor au primit nume legate de acest glorios eveniment. La București, Iași și Galați oamenii muncii au cinstit memoria conducătorilor luptei unioniste prin inaugurarea de plăci comemorative. La Iași, de exemplu, au avut loc festivități pentru așezarea plăcilor memoriale pe casele unde au locuit Kogălniceanu și Alec-

(Continuare în pag. 2-a)

La 24 ianuarie 1959, în piața Unirii din Capitală

Intregul nostru popor a sărbătorit cu însuflețire Centenarul Unirii Țărilor Romîne

(Urmare din pag. 1-a)

sandri precum și pe clădirea unde în noaptea de 3 ianuarie 1859 un grup de deputați unioniști au propus ca domn al Moldovei pe Alexandru Ioan Cuza.

Cu prilejul Centenarului în orașele și satele patriei au fost deschise muzee și expoziții închinate Unirii. Vor trece ani și copiii care au primit deunăzi cravata de pionier vor ajunge muncitori și colectiviști fruntași, doctori și ingineri, aviatori — constructori cu toții ai socialismului. Cu toții își vor aminti cu bucurie că au făcut parte din promoția de pionieri: „100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne". Pentru ei sărbătoarea Centenarului se va prelungi peste ani.

Au sărbătorit Unirea prin unire

Țăranii muncitori din împrejurimile Focșanilor sînt urmașii celor care și-au dat cel mai bine seama că Milcovul nu desparte două popoare. Sentimentul Unirii a fost totdeauna la ei foarte puternic. Ei au ținut să întîmpine Centenarul Unirii prin unire. In zilele premergătoare Centenarului ei s-au înscris în număr mare în unități agricole cooperatiste. In ziua de 24 Ianuarie celor 23 de gospodării colective și 86 de întovărășiri din raionul Focșani li s-a adăugat o nouă unitate agricolă cooperatistă.

In noua unitate — o gospodărie colectivă — și-au unit forțele 50 de familii de țărani muncitori din satul Dălhăuți.

Au sărbătorit ziua Unirii prin unire și 59 de familii din comuna Țițești, raionul Pitești. Ei și-au strîns pămînturile într-o întovărășire căreia i-au pus numele Unirea. Festivitatea inaugurării întovărășirii s-a deschis prin „Hora Unirii" cîntată de cei 60 de coriști ai comunei și de toți cei care se aflau în sala căminului cultural.

Ca o biruință a socialismului închinată Unirii a fost unirea în ziua de 24 ianuarie a sistemului energetic al Moldovei cu cel al Munteniei și Transilvaniei. La orele 13 localitățile petrolifere din Valea Prahovei au început să primească curent electric de la marile centrale construite în Moldova în anii regimului democrat popular.

Țara întreagă a cîntat și a jucat Hora Unirii

La Constanța, pe țărmul Mării, la Suceava, bătrîna Cetate de Scaun a gloriosului Ștefan cel Mare, la Tg. Mureș, ca și la Timișoara mii de oameni, zeci de mii, sute de mii, au cîntat și au jucat „Hora Unirii". La Timișoara au jucat-o înfrățiți romîni și germani, maghiari și sîrbi, bulgari și slovaci. La Constanța au jucat-o romîni și turci, tătari, armeni și lipoveni. Un singur cîntec. O singură horă jucată de oameni stăpîniți de aceeași fierbinte dorință, mînați de aceeași hotărîre... Hotărîrea de a ridica țara din treaptă în treaptă pe culmile vieții înscrise ale socialismului.

Impresionantă a fost Hora Unirii în Piața Republicii din Capitală. Încă nu se întunecase și piața a devenit o mare de oameni. Mulți veniseră aci din Piața Unirii unde au primit Ștafeta Unirii, adusă de la Iași de un grup de motocicliști. Pe străzile din jurul Pieții tălăzuiau de asemenea oameni prinși în horă. Alături de dansatorii cu zmălțate costume naționale, multicolore ca o pajiște alpină primăvara, jucau oameni încotoșmănați în paltoane, militari. Alături de bărbații în puterea vîrstei, purtîndu-și copiii pe umeri, jucau bătrîni și școlari. Lumina reflectoarelor și artificiilor dădeau Pieții și dansatorilor aspect feeric, de basm.

S-a dansat pînă tîrziu în noapte. Spre înălțuri se ridicau odată cu salvele multicolore ale rachetelor și focurilor de artificii și glasurile pline de bucurie ale oamenilor. Din lumina și cîntul trimise spre înălțuri, se desprindeau aceeași nestăvilit avînt, aceeași neabătută hotărîre de a apăra libertatea cucerită cu jertfe de sînge, de a construi fabrici și centrale electrice, blocuri de locuințe și școli, de a făuri o viață mereu mai bună. Lumina și cîntul înălțîndu-se spre slăvi exprimau ca și chipurile oamenilor, ca și jocul loc în Hora Unirii încrederea nestrămutată în conducerea înțeleaptă a Partidului în victoria socialismului.

„Cînd intr-un tîrziu cîntecul și jocul au încetat limbile ceasului stăteau să se suprapună de-asupra lui 12. Streșine picurau. Afară și în suflete fusese primăvară. A doua zi vremea s-a zburlit. Iarna reintrase în drepturi. In suflete însă primăvara era veșnică.

La școala medie din Negrești

In comuna Negrești, raionul Oaș, a fost construită o școală medie cu numeroase clase, laboratoare, sală de spectacole etc. In fotografie: un grup de elevi în fața noii construcții.

Să fie intensificat ritmul contractărilor

Ultima situație statistică sosită la secția de valorificări a sfatului popular regional Galați nu-i de natură să-i mulțumească pe tovarășii din aparatul de contractări. În situația aceasta stă scris că „Recolta" a realizat planul de contractări în procent de 36,8 la sută la grîu, 36,5 la sută la porumb și 34,5 la sută la floarea-soarelui. Cooperația l-a îndeplinit într-un procent și mai mic astfel că, privite în ansamblu (cooperația și „Recolta" la un loc), realizările pe regiune reprezintă cu puțin peste un sfert din ceea ce trebuie contractat.

Realizările de pînă acum indică o rămînere în urmă. Organele de contractare o explică prin aceea că adunările generale ale gospodăriilor colective și întovărășirilor, care aprobă cantitățile de cereale și alte produse agricole ce vor fi vîndute statului, s-au ținut tîrziu sau mai sînt încă în curs de a se ține. Afirmația corespunde, într-adevăr, situației de fapt. Nu-i însă mai puțin adevărat că și mulți achizitori, așteptînd aceste adunări, au stat cu miinile în sîn în loc să fixeze cu conducerile gospodăriilor colective cantitățile pe care le pot contracta pentru că acestea, la rîndul lor, să le poată supune discuției și aprobării colectiviștilor. În felul acesta s-au petrecut lucrurile în raioanele Călmățui și Tecuci care, de altfel, prin realizările lor minime, scad procentul de îndeplinire a planului pe întreaga regiune. Tot în aceste raioane, reprezentanții întreprinderii „Recolta" n-au venit în mijlocul colectiviștilor și întovărășiților pentru a le arăta avantajele contractării de produse agricole și a-i determina ca să vîndă mai multe cereale statului. De aceea cantitățile contractate inițial de unele gospodării și întovărășiri din aceste raioane au fost sub posibilități.

Colectiviștii și întovărășiții înșiși au îndreptat în parte această lipsă cu ocazia discutării și aprobării planurilor de producție.

Spre deosebire de cele două raioane amintite, care, din cauzele arătate, au realizări mici, în regiune există și raioane care pot fi considerate într-un stadiu avansat. Printre acestea se numără raioanele Filimon Sîrbu, Bujoru, Brăila. Filiala din raionul Brăila a întreprinderii „Recolta" a îndeplinit planul la grîu în procent de 50,4 la sută, la porumb în procent de 52,1 la sută, iar la floarea-soarelui în procent de 43 la sută. Și trebuie spus că în aceste procente nu sînt incluse și cantitățile de produse contractate cu acele gospodării care nu ținuseră încă adunările generale.

Spuneam la început că realizările cooperației sînt mai mici decît ale „Recoltei". Lucrătorii cooperației au așteptat mai întîi ca adunările generale ale gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor să aprobe planurile de producție pentru ca fiecare om să știe cît anume poate contracta. Acum adunările generale sînt pe terminate. Lucrătorii cooperativei au datoria de a intensifica munca de contractări pentru ca planul să fie îndeplinit sută la sută. Trebuie combătută părerea unor achizitori ai cooperației care socot că, deoarece prețul pe care-l oferă e bun, nu mai e nevoie de muncă stăruitoare pentru îndeplinirea planului de contractări.

Planul de contractări întocmit pentru regiunea Galați poate fi îndeplinit integral atît de „Recolta" cît și de cooperație. Atenție deosebită trebuie acordată îndeplinirii planului la floarea-soarelui. Prin munca lor neobosită achizitorii contribuie la creșterea suprafeței însămînțate cu floarea-soarelui și sporirea producției la hectar.

Viață demnă, omenească

S-au apropiat de masă fără sfială — sfiala n-avea ce căuta aici cu toată importanța evenimentului — și au semnat. Mai întîi nevasta. Teancuri, teancuri, gata numărați, casierul le-a înmînat 22.000 de lei. Apoi mărunțișul — 313 lei. Doar la sfîrșitul primului an de muncă în gospodăria colectivă, Vasile Niculăică a semnat cu emoție în borderoul de primirea banilor și a produselor. Miile de lei și de kilograme îl copleșeau. Dar asta a fost de mult, cu vreo trei ani în urmă.

...De fel Florica este din Bacău. Vasile a poposit la Pățești lîngă Focșani de prin părțile Rădăuților. Ceea ce atunci, în 1952 n-au înțeles cuprinși de necazurile zilnice, acum le-a devenit deosebit de clar. Odată înfiripată, dragostea lor însemna nu numai unirea a doi oameni care se iubeau, ci mai mult: hotărîrea de a rupe cu munca grea, cîinească, în folosul bogătașilor pe care-i slugăriseră de ani de zile.

9 ani a muncit Valise la Ion V. Savin chiabur din Jariștea.

— Pentru cît m-ai slujit, îți dau o casă după ce te întorci din armată — i-a spus chiaburul.

Mai are rost să spun că la întoarcere, după 2 ani, sluga a găsit poarta încuiată?

Vasile a hotărît să-și caute drepturile. Pînă una, alta, trebuie să-și cîștige hrana. S-a încadrat muncitor la gospodăria de stat din Odobești. Acolo a întîlnit-o pe Florica venită și ea nu de mult și în condiții nu mult deosebite de ale viitorului soț.

...Colectivistul mă privește cu o față osoasă, zîmbitoare. Își deapănă agale, moldovenește, povestea vieții. Peste „ce-a fost" trece cu graba școlarului stăpîn mai mult pe partea a doua a temei de examen. Se oprește îndelung la traiul lui de colectivist. Soția îl întrerupe deseori.

Atunci în 1956, așteptau cu nerăbdare răsplata strădaniei din primul an de muncă în gospodărie. N-aveau casă. Cu banii primiți și-au cumpărat una. Încăpătoare, luminoasă. Unele mici reparații și au făcut-o ca nouă. In colectivă un an de muncă — o casă. La chiabur 9 ani — sudălmi.

M-am gîndit atunci, în vreme ce Niculăică povestea, că pentru persoane dornice să afle întîmplări „tari" colectivistul din Pățești poate fi considerat un personaj neinteresant. Greșeală. Omul care nu avea înainte vreme decît grija ce-o să mănînce mîine, a plecat la sfîrșitul primului an de muncă în colectivă la Focșani să caute mobilă. La casă nouă, mobilă nouă. Apoi o carpetă, perdele — lucruri mărunte în aparență, dar cît înfrumusețează ele viața omului!

— Ce-o să faceți cu atîția bani? i-am întrebat.

Răspunsul arăta că le găsise întrebuințări.

— Avem trei copii — cîte nu le trebuie. Îmbrăcămintea și pentru noi, cîte ceva pentru casă, restul la C.E.C.

— Nu înainte de a cumpăra un aparat de radio — l-a completat nevasta.

Planurile de viitor ale familei Niculăică sînt parte din planurile gospodăriei colective. Din experiența de pînă acum, colectiviștii au desprins un lucru de seamă: bunăstarea lor depinde nemijlocit de bunăstarea gospodăriei din care fac parte. 12.000 kg de struguri la ha cît și-a propus gospodăria colectivă să obțină în 1959 asigură colectiviștilor numai bani la o zi-muncă peste 50 de lei. Dar pentru a scoate producția hotărîtă, trebuie completate golurile în vii, trebuie făcute toate lucrările la vreme și bine. Cu toate că este o unitate tînără, gospodăria colectivă din Pățești a început să se afirme. Familia Niculăică și alte peste 100 de familii la fel de harnice au așezat-o printre gospodăriile fruntașe din raion.

— Vom avea și la anul și în anii viitori ce face cu banii. Copiii ne cresc, avem să-i învățăm carte — să facă plugărie, dar mai ușor ca noi — mi-a spus în încheiere colectivistul.

S-a grăbit apoi spre magazia de unde mai avea de ridicat 631 kg de grîu, aproape tot atîta porumb, 420 kg de cartofi, și vin, și varză, și încă alte produse. Își primea răsplata pentru cele 421 zile-muncă făcute împreună cu soția în 1958.

De la viața grea de lipsuri și nevoi, la un trai omenesc, demn, așa cum și-l fac colectiviștii, e o transformare ce trebuie cunoscută. Ea reprezintă fenomenul caracteristic pe care îl întîlnești tot mai des în satele noastre.

M. IORDACHE

Copilărie fericită

Pentru copiii muncitoarelor care lucrează în unitățile agricole socialiste au fost create cămine de zi și grădinițe de copii mici unde micuții, sub supravegherea educatoarelor, primesc o educație frumoasă.

In fotografie: un aspect de la grădinița de copii mici care funcționează în cadrul gospodăriei agricole de stat Odobești, regiunea Galați.

Foto: Agerpres

Spre folosul lor

Cu cîteva zile în urmă, țăranii muncitori din comuna Salcea, raionul Suceava, au participat la festivitatea inaugurării noului local destinat cooperativei de consum din comună. Această clădire a fost construită în cea mai mare parte prin muncă voluntară efectuată de cetățenii comunei. Cu prilejul inaugurării mulți cetățeni care s-au evidențiat în munca pentru terminarea construcției au fost premiați cu bani și diferite articole ca bocanci, stofe, pînză etc. Printre aceștia se numără și Nicolae Balahura, Dumitru Guraliuc, Mihai Popa, Constantin Moruz, Emil Ropceanu și alții.

IORDACHE BROASCA
corespondent

Lumini la Negoi

De la Băilești, dincolo, spre malul Dunării, șoseaua șerpuiește prin sate mari și bogate. Pe aici comunele se aseamănă între ele. Oamenii sînt harnici și pricepuți gospodari. Să facem însă un scurt popas în comuna Negoi. Viața și traiul celor de aici s-au schimbat. Ascultînd îndemnul partidului o parte din țăranii muncitori din comună și-au unit forțele alcătuind o gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele „Valea Dunării". Rezultatele bune obținute de către colectiviști au deschis drumul spre belșug și pentru restul țăranilor din comună, dintre care unii au venit în colectivă, iar alții au constituit patru întovărășiri agricole, în care toate muncile se fac în comun.

De mult doreau locuitorii din Negoi să-și vadă electrificată comuna. Această dorință a devenit astăzi realitate.

...Era prin 1957. La căminul cultural a avut loc o adunare populară. Cu acest prilej comitetul executiv al sfatului popular comunal a adus la cunoștința sătenilor propunerea de a se electrifica comuna prin contribuție bănească și muncă voluntară. După ce oamenii și-au dat consimțămîntul, au trecut la alegerea unui comitet de inițiativă, în fruntea căruia a fost ales tov. Toană Ion. In raport cu posibilitățile fiecărei familii, s-au strîns apoi banii. Avînd sprijinul sfatului popular raional Băilești și sfatului popular regional Craiova, comitetul executiv al comunei a primit proiectul de electrificare și materialele necesare. S-a trecut apoi la treabă.

Constituiți în echipe, țăranii muncitori au început să fixeze traseele, marcînd locurile unde urmau să fie îngropați stîlpii. Neîncrederea în această acțiune cuprinsese pe cîțiva săteni. Unii — ca Barai Constantin și Florea Cernăuțeanu — spuneau că „va fi lumină-n sat cînd va face plopul pere". Toate îndoielile au fost însă combătute de deputații Ștefan Stănulică, Florea Gh. Purcaru și secretarul organizației de partid, Vasile Cioroianu. Ei au arătat oamenilor că au trecut timpurile cînd se promitea „marea cu sarea" și în realitate nu se înfăptuia nimic.

Oamenii s-au lămurit și mai mult atunci cînd au văzut cu proprii lor ochi cum avansau lucrările. La 23 august 1958, cînd s-au aprins pentru prima dată becurile în sat neîncrederea a fost complet spulberată. Printre cei care au cerut să li se introducă lumină electrică în case, se numără și Marin Toană, Nicolae Voinea, care la început se arătaseră neîncrezători.

Urmînd exemplul celor din comunele Afumați și Galicea Mare, țăranii muncitori din Negoi au hotărît ca în anul acesta să termine radioficarea comunei. In acest scop, ei au început deja să strîngă materialele necesare. Locuitorii comunei Negoi sînt hotărîți ca în anul 1959 să fie fruntași pe raion nu numai în obținerea unor producții sporite de cereale la hectar, ci și în acțiunile de ridicare culturală a comunei lor.

CAROL BORA
corespondent

De ce n-au mai fost aleși

Membrii comisiei de revizie a gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din raionul Filimon Sîrbu n-au mai fos aleși. Motivul? În timp de un an au făcut numai două revizii. Nealegîndu-i, colectiviștii au procedat bine. Înseși constatările comisiei au arătat că erau necesare cel puțin reviziile statutare în număr de patru.

Nu s-ar putea spune cu certitudine că-n gospodăria colectivă din satul Horia există furt din avutul obștesc. Neglijență însă se găsește cîtă vrei. Neglijența nu-i de natură să apere avutul obștesc ci, dimpotrivă, duce la pagube și favorizează furtul.

La revizia întocmită la sfîrșitul anului, comisia a găsit că turma de oi număra cu 21 de capete mai puțin decît era trecut în inventar. Lipsa a fost justificată cu 21 de piei de oaie ce erau într-o magazie. Oile nu fuseseră scăzute din acte din neglijență. La o verificare anterioară se găsiseră 15 miei neînregistrați. S-a spus că n-au fost luați în evidență tot din neglijență. La ferma de scroafe s-au descoperit 11 purcei destul de mari care, de asemenea, nu erau înregistrați. Și aici, neglijență. La prisacă s-au aflat cu 4 colonii de albine mai mult decît erau în acte, dar cu două mai puțin decît la verificarea anterioară, făcută cu luni înainte. De ce nici după revizie, coloniile de albine găsite în plus n-au fost trecute în acte? De vină este conducerea gospodăriei dar și comisia de revizie care s-a mulțumit numai să constate o neregulă. În sfîrșit, la ferma de păsări s-au găsit cu 50 de capete mai puțin. Fuseseră date unei alte unități, dar gospodăria nu încasase contravaloarea lor. Deci iarăși neglijență... Și s-ar mai putea da astfel de exemple.

Dacă comisia de revizie ar fi făcut verificări trimestriale stăruind ca lipsurile constatate să fie remediate, de bună seamă că neglijențele semnalate ar fi fost înlăturate la vreme.

Este de datoria conducerii gospodăriei să mărească prestigiul comisiei de revizie trăgînd la răspundere pe cei vinovați de gospodărirea nechibzuită a averii obștești. Mă refer în primul rînd la fermele de animale unde nici măcar fătările n-au fost înregistrate. E bine totodată ca membrii noii comisii de revizie să învețe din greșelile vechii comisii și să facă reviziile la timp. Întrucît era o treabă mai grea, vechea comisie nu s-a ostenit să facă și revizia produselor agricole aflate în magazii și pivnițe. Se impune, de aceea, ca noua comisie să verifice magaziile fără a mai aștepta obișnuita revizie trimestrială.

Făcînd verificările la timp și cu competență, comisia de revizie apără bunul comun al tuturor colectiviștilor împotriva celor care-l mînuiesc cu neglijență.

Cărți noi în bibliotecă

Zilele trecute la biblioteca raională din Vidra, au sosit peste 400 de cărți noi. Cititorii au aflat repede de aceasta și s-au grăbit să aleagă din vraful de cărți pe cele dorite.

Au trecut doar două zile și în fișele bibliotecii s-au înregistrat 58 de cititori care au împrumutat peste 180 de volume. Printre primii care au împrumutat cărți în acest an sînt: colectivistul Savu Florea care și anul trecut a avut o fișă bogată, Dinu Mihai, Gheorghe Zarvă și mulți alți țărani muncitori din comuna Vidra.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Grațierea unor pedepse și încetarea proceselor penale pentru unele infracțiuni

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis la 23 ianuarie 1959 un decret pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

Conform decretului sînt grațiate în întregime pedepsele privative de libertate pînă la 3 ani inclusiv pronunțate de instanțe pentru infracțiunile prevăzute de o serie de articole ale Codului Penal și Codului Justiției Militare.

De asemenea se grațiază în întregime pedepsele privative de libertate, rămase definitive, pînă la 5 ani inclusiv, pronunțate de instanțe, dacă la data publicării decretului cei condamnați au vîrsta de 60 de ani sau mai mult, ori sînt femei gravide sau cu copii pînă la 3 ani, sau sînt minori, cu excepția anumitor infracțiuni.

Pentru infracțiunile prevăzute de decret pentru care s-a hotărît grațierea pedepselor, procesul penal nu va mai fi pornit, iar dacă a fost pornit încetează.

(Agerpres)

Băncile cooperative din regiunea Craiova își desfășoară activitatea în toate comunele

In regiunea Craiova există 131 de bănci cooperative ce cuprind în raza lor de activitate toate cele 445 de comune existente în regiune. In băncile cooperative au intrat pînă la sfîrșitul anului trecut 83.500 de membri care au subscris părți sociale în valoare de 18 milioane de lei. Din fondurile proprii, din depunerile de economii spre fructificare și din creditele obținute de la stat, băncile cooperative au acordat pînă zilele trecute împrumuturi de 33.500.000 de lei la 19.560 de membri solicitanți. Cooperatorii au folosit împrumuturile pentru cumpărarea de animale de muncă și de reproducție, unelte agricole, acoperirea anumitor nevoi gospodărești și familiale etc.

Nenumărate înlesniri mai aduc însă aceste unități atît membrilor asociați, cît și celorlalți săteni care contractează sau vînd statului prin sistemul achizițiilor, anumite produse agricole, animale etc. Plata acestor produse se face prin băncile cooperative. Numai în anul trecut, în contul acestor operațiuni, băncile cooperative din regiunea Craiova au făcut plăți în numerar în valoare de peste 260 de milioane de lei.

Rezultatele bune au făcut ca numărul membrilor cooperației de credit să crească lună de lună. In anul trecut băncile cooperative din regiunea Craiova au mai primit încă 26.000 de cereri de înscriere. Unele bănci cooperative au ajuns astfel unități financiare puternice, capabile să satisfacă în întregime nevoile de împrumut ale membrilor cooperatori. In regiune sînt 74 bănci cooperative, cu peste 500 de membri, din care 12 au peste 1.000 de membri. In fruntea acestora stau băncile cooperative din comunele Mîrșani cu 3.666 de membri și Dăbuleni cu 3.336, care sînt unitățile cu cel mai mare număr de membri din țară.

Stadiul înaintat de dezvoltare al acestor unități se datorește sîrguinței și corectitudinii consiliilor de conducere, salariaților și în primul rînd a președinților. Băncile agricole primesc sprijin de la organele locale de partid și de stat. De asemenea ele țin legături strînse cu unitățile socialiste din agricultură etc.

Un exemplu de sprijin local găsim în comuna Dăbuleni din raionul Gura Jiului, unde tovarășii Rățoi Florea, secretarul comitetului comunal P.M.R., Nedcu Nicolae, președinte și Licoiu Constantin, secretar al sfatului popular comunal, nu precupețesc nici un efort pentru a duce muncă de lămurire în rîndul sătenilor ca să se înscrie în banca cooperativă.

In multe comune, numeroși membri din consiliile de conducere ale băncilor cooperative și chiar președinți fac parte din conducerile unităților agricole socialiste ceea ce asigură o rodnică colaborare în munca de sporire reciprocă a numărului de membri. Printre aceștia sînt colectivistul Toma Didu, care a fost reales de trei ori consecutiv ca președinte al băncii cooperative din comuna Mîrșani, Paraschiva Vasile, fruntașă a recoltelor bogate, președinta băncii cooperative din comuna Amărăștii de Jos; Ungureanu Victor, țăran întovărășit, președinte al băncii cooperative din Tg. Jiu și mulți alții.

GH. CIOACA
corespondent

Un concurs interesant

Seara de 15 ianuarie m-a prins la căminul cultural din comuna Grivița, raionul Bîrlad. Sala căminului, devenise neîncăpătoare. Biblioteca sătească, cu sprijinul bibliotecii raionale, a organizat un concurs agrozootehnic: „Cine știe, ne spune" în genul concursului „Cine știe, cîștigă" la care țăranii colectiviști (comuna e toată colectivizată) au luat parte în număr mare.

Juriul a fost format din ing. Stamatin V., ing. Nechifor El, Staicu Geta directoarea bibliotecii raionale și alții.

Țărani colectiviști ca: Bădărucă P., Cristea I., Savin Gh., Pricop Th., Enache Plop și alții, au răspuns documentat și cu amănunte la fiecare întrebare.

In mijlocul concursului a fost organizat un concurs fulger intitulat: „De toate, pentru toți" cuprinzînd întrebări în legătură cu problema Germaniei și propunerile Uniunii Sovietice în această problemă, lansarea rachetei cosmice sovietice, cîteva date în legătură cu Unirea Țărilor Romîne.

Concurenții au fost premiați cu unelte agricole și diferite obiecte ca: pluguri de vie, prășitori, sape, greble, căldări emailate, cîntare „Gospodina" etc.

C. CLISU
corespondent

MUNCĂ RODNICĂ

în gospodăria colectivă „Viață Nouă"

In cartierele Bartolomeu și Stupini, din Orașul Stalin se află: o gospodărie agricolă de stat, două gospodării colective și două întovărășiri agricole, care asigură în bună parte aprovizionarea pieței Orașului Stalin cu produse agro-alimentare.

Zilele trecute la gospodăria colectivă „Viață Nouă" din cartierul Bartolomeu a avut loc adunarea generală de dare de seamă și împărțirea veniturilor pe anul 1958. Cu acest prilej colectiviștii au trecut în revistă succesele obținute în anul trecut și s-au angajat ca în acest an, prin eforturi sporite, să smulgă pămîntului mai multe roade. Gospodăria colectivă „Viață Nouă" numără numai 60 familii de colectiviști cu 158 hectare teren din care 155 ha. pămînt arabil și un fond de bază de aproape 400.000 lei. Este de admirat felul cum a muncit acest colectiv de colectiviști, și rezultatele obținute de el pînă în prezent. Astfel, cu toate că anul trecut a fost un an cam vitreg pentru producătorii agricoli din partea locului totuși membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" plivind de mai multe ori holda de grîu, administrînd îngrășămintele suplimentare necesare etc., au realizat 2.046 kg. grîu în medie la hectar, 21.500 kg. cartofi la hectar, iar la sfecla de zahăr 20.500 kg. la ha. Sfecla de zahăr cultivată pe 19 hectare a adus gospodăriei un venit bănesc de 164.328 lei, 4.163 kg. zahăr și 225.000 kg. borhot pentru hrana animalelor gospodăriei.

Numărul bovinelor a crescut la 23 capete dintre care 12 vaci cu lapte, al ovinelor la 312 capete și al scroafelor de prăsilă la 8 capete. Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2.340 litri.

In adunarea generală, colectiviștii s-au angajat ca în acest an să mărească în mod simțitor numărul de animale și productivitatea lor. De asemenea, s-au angajat să cultive 22 hectare cu sfeclă de zahăr și să obțină o producție de cel puțin 25.000 kg. sfeclă la hectar.

Veniturile bănești realizate de gospodărie în 1958 se ridică la 735.000 lei, ceea ce revine peste 431.000 lei la 100 de hectare. Aceste venituri au fost realizate în urma livrării către stat pe bază de contract a: 16.000 kg. grîu, 16.000 kg. orz, 40.000 kg. cartofi, 13.600 litri lapte, 650 kg. lînă, 1.400 kg. brînză, 6.600 kg. carne etc.

Veniturile bănești mari au făcut posibil să se aloce fondului de bază 79.000 lei și să se distribuie pentru fiecare zi-muncă cîte 19 lei, în afară de 4,550 kg. cereale, 10 kg. cartofi, 2 kg. zarzavaturi, 6 kg. furaje, 0,342 kg. zahăr etc. Valoarea zilei-muncă în 1958 se ridică la 40 lei.

Colectivistul Ion Drăghici, care împreună cu soția sa Elena a efectuat în 1958, 932 zile-muncă, a primit: 17.708 lei, 4.240 kg. cereale, 9.320 kg. cartofi, 1864 kg. zarzavaturi, 318,74 kg. zahăr, 6388 kg. furaje etc. în valoare totală de 37.280 lei sau un venit lunar de 3.106 lei. Colectivistul Plăcintă Constantin, conducător de atelaj care singur a efectuat 586 zile-muncă a primit de la gospodărie: 11.134 lei, 5.860 kg. cartofi, 2.666 kg. cereale, 1.172 kg. zarzavaturi, 5.277 kg. furaje, 200,412 kg. zahăr în total 23.440 lei.

I. BRAGHES
corespondent

PURCARII

Păun R. Nica și Dumitru Trică n-au luat în seamă vorbele celor care spuneau mai în glumă, mai în serios: „Cum mă, voi, membri de partid, să îngrijiți porcii!? Să deveniți purcari?"

Cei vizați răspundeau tăios:

— Asta-i muncă de răspundere și dacă ne-am angajat noi s-o facem, înseamnă că porcii n-au să ajungă rău. Poate tu voi, cu batjocura voastră, i-ați făcut pe cei dinaintea noastră să năpăstuiască bietele animale.

Păun și Dumitru Trică, ajutați de noul zootehnician al gospodăriei colective din Conduratu, tov. Petre Ioniță, s-au pus pe muncă. Au făcut curățenie generală în grajdul celor 20 de scroafe de prăsilă, curățenie pe care o mențin cu strictețe, în fiecare zi schimbînd așternuturile ude sau murdare din grajd. De asemenea, ei au făcut curat și în jurul grajdului și au spălat ferestrele pentru ca în grajd să pătrundă mai multă lumină. Totodată au început să dea scroafelor hrană caldă, de trei ori pe zi, în rații stabilite după carte.

ÎNSEMNĂRI

După fiecare hrănire, scroafele sînt adăpate cu apă curată, proaspătă, la temperatura grajdului. Atît hrănirea cît și adăpatul se fac după un program zilnic și la aceleași ore. Scroafele pline sînt îngrijite în mod deosebit, fiindcă de starea lor depinde starea purceilor ce se vor naște, iar de starea și dezvoltarea acestora depinde venitul pe care gospodăria îl va realiza. Anul trecut, de la 16 scroafe s-au obținut 300 purcei care au adus un venit de 63.000 lei. In anul acesta, îngrijitorii s-au angajat ca de la fiecare scroafă să obțină mai mulți purcei ca în anul trecut. In același timp gospodăria va mări și numărul scroafelor, care au ajuns deja la 20.

Păun R. Nica și Dumitru Trică s-au dovedit îngrijitori, „purcari", iscusiți. Datorită muncii lor, toate animalele gospodăriei sînt sănătoase și bine dezvoltate. De aceea, colectiviștii din Conduratu, raionul Mizil, spun: „Animalele gospodăriei noastre colective sînt îngrijite de oameni pricepuți și cu dragoste de muncă, — de „purcari" cu care ne mîndrim, după cum se mîndresc și ei cu meseria lor.

GH. POPESCU

Brigăzile de mecanizare completă măresc producția și-i reduc prețul de cost

Brigăzile de mecanizare completă au intrat în al treilea an de muncă. Constituite mai întîi ca brigăzi experimentale, ele și-au dovedit curînd superioritatea. Numărul lor a crescut. In gospodăriile de stat din regiunea Galați numărul brigăzilor de acest fel a crescut de la 13, cîte au fost în primul an, la 49 în anul 1958. In campania însămînțărilor de toamnă au lucrat 89 de brigăzi, iar în aceste zile au mai fost create încă 52. Gospodării ca cele din Foltești, Moscu, Ștefan Furtună, Urleasca, Romanu, Vameș, Văděni au toate tractoare organizate în brigăzi de mecanizare completă. Exemplul acestor gospodării va fi urmat, cred, și de celelalte unități fiindcă, așa cum se va vedea din cele ce urmează, brigăzile de mecanizare completă obțin produse mai multe la hectar și mai ieftine.

Să ne oprim mai întîi asupra prețului de cost al hantrului. Gospodăria agricolă de stat „Dr. Alexandrov" și-a propus prin plan să realizeze la hantru 110 lei preț de cost. Costul hantrului a fost redus cu mult sub cel planificat. Și a fost redus în special datorită brigăzilor de mecanizare completă care au realizat hantrul la un cost de 78,60 lei, față de 102,70 lei cît au obținut celelalte brigăzi.

Ieftinirea hantrului a avut, cum era și firesc, consecințe favorabile asupra prețului de cost al produselor agricole. Brigăzile de mecanizare completă ale gospodăriei de stat „Dr. Alexandrov" au produs mai mult față de brigăzile obișnuite cu 281 de kg de grîu la hectar. Totodată primele au realizat și un cost de producție mai mic cu 49 de lei la tonă. Deși au avut o producție mai mare, brigăzile de mecanizare completă au folosit de două ori mai puține zile-om la hectarul cultivat cu grîu.

In afară de gospodăria „Justin Georgescu" unde atît producția medie la hectar cît și prețul de cost al grîului produs de brigăzile obișnuite au fost mai bune și de gospodăria „Berea Barbu" unde s-au obținut rezultate egale, toate celelalte unități din regiunea Galați, au demonstrat din plin superioritatea brigăzilor de mecanizare completă. Că lucrurile stau așa ne-o dovedește faptul că pe Trust brigăzile acestea au obținut în medie o producție de 1.880 de kg la hectar și un preț de cost la tonă mai mic cu 65 de lei decît prețul realizat de brigăzile obișnuite care au recoltat în medie 1617 kg de grîu la ha. Dacă s-ar fi lucrat numai cu brigăzi de mecanizare completă gospodăriile din regiunea Galați ar fi economisit în total 664.695 de lei și 5.908 zile-om.

Cifrele vorbesc convingător despre superioritatea de netăgăduit a brigăzii de mecanizare completă asupra brigăzii obișnuite de tractoare. Aceasta nu înseamnă însă că simpla organizare a brigăzilor de mecanizare completă aduce de la sine realizări ca cele arătate.

Am spus mai înainte că la gospodăria de stat „Berea Barbu" rezultatele brigăzilor de mecanizare completă au fost egale cu cele ale brigăzilor obișnuite. De ce oare? Brigăzile de mecanizare completă au fost, după cum arată cifrele, folosite anapoda. Neavîndu-se suficientă încredere în ele li se planifică numai 3274 de hantri. Ele realizează cu peste 1.000 de hantri mai mult. De la bun început li se planifică să execute aproape 1.000 de hantri în afara gospodăriei. Pînă la urmă mai mult de jumătate din numărul hantrilor executați de aceste brigăzi sînt pentru alte unități. Desconsiderarea brigăzilor de mecanizare completă din partea conducerii gospodăriei reiese și din faptul că ele au realizat peste 1.400 de hantri făcînd transporturi. Restul tractoarelor din gospodărie au executat la transporturi numai 202 hantri din cei peste 16.000 de hantri realizați în total.

Trustul regional Gostat are datoria să vegheze ca brigăzilor de mecanizare completă să li se asigure condiții cît mai bune de muncă. Rezultatele obținute demonstrează că, puse să lucreze în condiții bune, aceste brigăzi măresc și ieftinesc producția.

M. CALIANU

CRESCĂTOARE FRUNTAȘĂ

La gospodăria de stat Toporu, regiunea București, avicultura a luat o mare dezvoltare în ultimii ani.

In fotografie: crescătoarea fruntașă Sandu Marieta care a obținut rezultate deosebit de frumoase atît în creșterea în greutate a găinilor din rasa Rhode-Island cît și în ce privește producția de ouă.

Foto: POPA RAZE

VEȘTI

din gospodăriile agricole de stat

Muncitorii din gospodării de stat și stațiuni de mașini și tractoare au hotărît să execute și să amenajeze drumuri pietruite în incinta unităților lor, precum și drumuri de legătură cu principalele șosele. Cea mai mare parte a acestor lucrări în lungime totală de 300 de km. vor fi executate cu resurse locale.

★

In anul acesta, producția pepinierelor pomicole va crește cu 1.000.000 de puieți altoiți față de anul trecut. Aproximativ 2.600.000 de pomi altoiți din producția acestor pepiniere vor fi puși la dispoziția unităților agricole cooperatiste. Pentru prima oară în țara noastră va fi aplicată pe 1.000 de ha. metoda irigării pepinierelor pomicole.

★

Gospodăriile agricole de stat vor însămînța în acest an cel puțin 300.000 de ha. numai cu sămînță de porumb hibrid și circa 50.000 de ha. numai cu sămînță de floarea-soarelui din soiul VNIIMK. O mare atenție se acordă organizării însămînțării cu soiuri foarte productive pentru cultura sfeclei de zahăr.

COMOARA

Un pîrîu mic își unduia apa cristalină, șerpuind zglobiu pe sub malurile tivite cu crustă subțire de gheață. Mic și firav, pîrîul nici n-are nume de cînd curge pe acolo, prin preajma Răcăciunilor, și nici mari isprăvi n-a prea făcut. Doar primăvara și toamna cînd îi vin în ajutor puhoaiele din zăpezi ori din ploi, se mai zburlește și el o zi, două, gonindu-și nahlazii ca pe niște telegari sălbateci spre albia cea largă a Siretului. Apoi se potolește din nou.

Cînd l-am văzut, m-am uitat lung la brigadierul Iordache Munteanu, și nu mi-am putut stăpîni un zîmbet. Era așa de mare deosebirea între proiectul colectiviștilor din Răcăciuni și puterea pîrîului că nedumerirea mea nu i-a scăpat brigadierului, care a zis, rîzînd:

— E ca și cum am avea de gînd să punem mîța la plug, să are, nu-i așa?

Comparația mi-a plăcut grozav. In proiect, colectiviștii aveau un iaz de pește de 15 hectare și 100 de ha irigate. Și toate astea pe seama unui pîrîu c-o albie de un pas. Stam așa nedumerit pe malul pîrîiașului acela firav care clipocea șăgalnic pe sub rădăcinile unei sălcii bătrîne și mă trudeam zadarnic să-l văd irigînd 20 de ha cu sfeclă de zahăr, 25 de ha cu floarea-soarelui, 50 de ha cu porumb și 5 ha de legume și zarzavat.

Iordache Munteanu care știa el ce știa, m-a lăsat o vreme să mă mir, apoi mi-a venit în ajutor c-o hartă trasă cu creionul, de-o mînă pricepută, pe o coală de caiet.

— La început nici noi nu ne-am putut lămuri cum vine treaba asta cu iazul. Aveam de gînd să facem aici un eleșteu de vre-un hectar, dar după ce tovarășul inginer Lascăr de la raionul Bacău a cercetat și-a tot măsurat clinul și apa, ne-a trîntit un proiect de ne-am crucit. De unde să știm noi cîtă apă mînă în Siret și prin mlaștini pîrîul ista în 24 de ore? Calculele inginerului însă ne-a arătat negru pe alb că din ploi și din zăpezi, apa se dublează, și iaca așa am ajuns la un proiect de 15 hectare iaz de pește și 100 ha irigate prin scurgere. Cifră cu cifră și punct cu punct calculele inginerului dovedeau puterea nevăzută a pîrîului zglobiu care curgea la picioarele noastre. Cînd au aflat colectiviștii din Răcăciuni ce comoară de preț curge pe pămînturile lor, n-au mai avut astîmpăr.

Magazinerul Ștefan Baciu, bun de șotii cum e, a spus o glumă de care rîd și acum colectiviștii:

— Măi fraților, eu zic să facem barajul și după ce s-or aduna apele în iaz să le îndreptăm spre magazie și pe lîngă sfeclă, sorancă sau porumb, să vă mai dau și pește viu, sărat, prăjit sau afumat — de care vreți.

Mai practic, Vasile Mărcuță ar vrea să se tragă din iaz o conductă pînă la grajduri, iar președintele Gheorghe Jofa vrea să crească pe iaz cîteva mii de rațe și de gîște și să facă pe-aproape și-o crescătorie de porci.

Am privit mai atent pîrîul cristalin și c-o nuia i-am căutat fundul. Adînc și iute, pîrîul parcă vroia să întărească calculele inginerului.

— Acum parcă-i un cal fără zăbală, dar pînă la primăvară îi punem căpăstru și-l înhămăm la treabă, a zis Iordache Munteanu, arătîndu-mi locul unde se va înălța digul de pămînt care v-a propti apele.

Hotărît lucru, colectiviștii din Răcăciuni vor scoate aur din apele pîrîului lor și treaba asta o va dovedi temeinic marea lor vrednicie. 103 familii (acum poate-s mai multe că mereu se înscriu alți țărani muncitori în gospodărie) au muncit anul trecut cu rost și de pe cele 60 de hectare semănate cu grîu au scos 1.560 kg la ha iar de pe 40 de ha de porumb hibrid cîte 3.500 kg de știuleți. Sectorul zootehnic s-a dezvoltat într-un an cît în 4. 18 vaci cu lapte și 20 de juninci gestante, 250 de oi, 15 scroafe fătătoare, 25 de porci mari la îngrășat și 500 de păsări, iar fondul de bază a ajuns la 600.000 lei. Acum colectiviștii abia așteaptă primăvara ca să-și facă iazul, să planteze 5 hectare de vie și să ridice o seră.

Era tîrziu. Un bec mic își risipea fudul lumina scînteietoare. Trei bărbați: Gheorghe Gofa, Iordache Munteanu și Ștefan Baciu discutau cu aprindere proiectele lor pentru primăvara care vine.

In albia lui, pîrîul Răcăciunului curge liniștit pe sub crusta de gheață, dar colea pe masa președintelui, în planul colectiviștilor, el s-a și risipit pe canale dese trase cu creionul, printre plante de sfeclă de zahăr, lujeri de floarea-soarelui și strujeni de porumb, căci nu-i de glumit cu oameni vrednici cum sînt colectiviștii din Răcăciunii Bacăului.

I. TERBESCU

Extind cultura sfeclei de zahăr

In gospodăriile colective din raionul Codlea, bunăoară, suprafața destinată sfeclei de zahăr va crește anul acesta față de anul trecut cu aproape 1.000 ha. O serie de gospodării colective din acest raion, ca, de pildă, cele din Hărman, Bod, Hălchiu, Sînpetru, Feldioara, Prejmer, Codlea, Măieruș etc., se vor specializa în cultura intensivă a sfeclei de zahăr.

TRAI ÎMBELȘUGAT

Cînd familia colectivistului Casin Zechin din Basarabi, regiunea Constanța, a pășit pe calea gospodăriei colective era convinsă că munca în comun îl va aduce belșug și bunăstare. Nu s-a înșelat. Astăzi Casin Zechin și familia sa duc o viață îmbelșugată.

Foto: NICU VASILE

Prin desființarea campaniilor de reparații — indici înalți în exploatare

(Urmare din pag. 1-a)

un generator cu comandă, 3 magnetouri, 2 chiulase asamblate, 3 pompe de injecție, 3 motorașe de pornire.

Practic, la S.M.T. Sibiu, ca o consecință a folosirii ansamblelor de rezervă, timpul pierdut cu defecțiunile în teren a scăzut de la 21 la sută în 1953, la 2,5 la sută în 1957, iar la S.M.T. Tîrnăveni — unde în anul 1958 am introdus folosirea ansamblelor de rezervă — timpul neproductiv datorat defecțiunilor, a scăzut de la 8.000 de ore în 1957, la aproximativ 2.000 de ore în anul trecut.

Specificații	1953	1954	1955
Preț de cost art. 37 (reparații) lei/hantru	—	81,94	45,34
Timp defecte mecanice, comparativ cu timpul de funcționare — procente	21%	10%	3,67%

In livezile raionului Muscel

Stropirile de iarnă trebuie urgentate

Muscelul este unul din raioanele țării cu o frumoasă tradiție în pomicultură. Mărul, părul, nucul, dar mai cu seamă prunul, sînt prieteni buni ai muscelenilor din vremuri mult îndepărtate. An de an, tot mai mulți țărani muncitori din acest raion s-au deprins să cultive pomii. În ultima vreme suprafețele cu livezi ale raionului au crescut simțitor, iar modul de îngrijire a pomilor de asemenea. Astfel, numai în anul trecut suprafața de livezi a raionului Muscel a crescut cu peste 250 de hectare, ajungînd la aproape 5.850 hectare. Prin constituirea de gospodării colective și întovărășiri agricole în cadrul cărora pomicultura este o ramură de seamă, în raion s-au creat posibilități pentru punerea în practică a metodelor științifice în pomicultură.

Respectînd principalele reguli agro-pomicole, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din Boteni, Stîlpeni, Hîrtiești, Malul cu Flori etc. au obținut în anul trecut, recolte mari de fructe. In cadrul regulilor agro-pomicole tratamentele de iarnă au o mare importanță. Unitățile sus amintite sînt printre primele în ce privește îngrijirea pomilor. Membrii gospodăriei colective „Drumul Fericirii" din Boteni, de pildă, au efectuat arături în livadă, au săpat pămîntul din jurul pomilor, au curățat pomii de uscături, mușchi, licheni, omizi etc. au văruit trunchiurile. In ultima vreme în această unitate s-a trecut la stropitul pomilor. Rezultate frumoase în privința îngrijirii pomilor au obținut și unii pomicultori cu gospodărie individuală. Nicolae Nițu și Marinescu Aurel din comuna Bălilești, Rogojină Gheorghe și Pahonțu Dumitru din Malul cu Flori etc., sînt țărani muncitori care pe lîngă săpatul, curățitul și văruitul pomilor au făcut și îngrășarea livezilor cu cîte 120 kg de gunoi de grajd de fiecare pom.

Deși în raionul Muscel s-au obținut o serie de realizări frumoase în ce privește îngrijirea pomilor, totuși, ținînd seama de faptul că vremea a fost, și este încă, în general favorabilă muncilor în livezi, aceste rezultate nu sînt satisfăcătoare. Mult rămase în urmă sînt mai cu seamă stropirile. Dacă pînă în prezent în raion s-a reușit să se facă aratul și săpatul în jurul tulpinei la circa 160.000 de pomi, s-au aplicat îngrășăminte naturale la 260.000 de pomi și au fost omiziți și văruiți peste 300.000 de pomi, în ce privește stropirile, acestea au fost realizate doar la un număr de 56.200 pomi, adică mai puțin de jumătate din planul pe această perioadă. Vinovați de rămînerea în urmă cu stropirile sînt tehnicienii conducători ai centrelor fito-sanitare din raion, care au neglijat și amînat efectuarea acestei importante lucrări. Faptul că centrul fito-sanitar Cîmpulung, condus de inginer Moscaliuc Carol, a reușit să realizeze și chiar să depășească planul de stropiri, ne îndreptățește să tragem concluzia că dacă ar fi existat mai multă tragere de inimă din partea tehnicienilor, planul s-ar fi putut realiza și la celelalte 4 centre din raion.

Vremea în ultimele zile fiind spre încălzire, considerăm că e timpul ca organele fito-sanitare din raionul Muscel să ia măsurile cuvenite pentru ca timpul prielnic să fie folosit din plin la executarea lucrărilor de iarnă în livezi.

V. POMPILIU

La gospodăria colectivă din Biled

Perspectivele de dezvoltare a sectorului zootehnic în 1959

Gospodăria agricolă colectivă din Biled, este una dintre gospodăriile fruntașe din regiunea Timișoara. Oameni harnici, cu vechi tradiții în creșterea animalelor și cultivarea cerealelor, colectiviștii din Biled s-au străduit an de an să obțină producții cît mai mari. Și au reușit pe deplin; anul trecut venitul total pe gospodărie a fost de 4.600.000 lei, iar valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 45 de lei. Ei se gîndesc însă și la ziua de mîine. De aceea au reținut pentru fondul de bază 20 la sută din venituri, astfel că la sfîrșitul anului 1958, averea obștească a gospodăriei era de 7.000.000 lei.

★

Consfătuirea de la Constanța a arătat că pentru dezvoltarea pe mai departe a gospodăriilor colective și pentru mărirea cîștigurilor colectiviștilor trebuie să se acorde atenție atît producției de cereale, cît și celorlalte ramuri: fermele de vaci de lapte, de porci și păsări, de oi, cultura plantelor tehnice, a legumelor etc.

Urmînd aceste prețioase învățăminte colectiviștii din Biled au hotărît încă de anul trecut să dezvolte sectorul zootehnic în ritm mai rapid decît era prevăzut, deoarece acest sector constituie unul din principalele izvoare de venituri. De justețea acestui lucru ne conving faptele.

CUM S-A AJUNS LA REALIZAREA UNUI VENIT DE APROAPE 1 MILION IN 1958

La adunarea generală ținută nu de mult, colectiviștii au discutat realizările anului 1958, pe baza cărora s-au făcut propuneri de plan pentru acest an. Din realizările anului trecut vom aminti numai pe cele din creșterea animalelor.

In 1958 sectorul zootehnic al gospodăriei din Biled a fost organizat într-o brigadă, în cadrul căreia intrau fermele de animale. Inginerul zootehnist Gh. Grecu și brigadierul Schömberger Peter, ajutați de cîțiva crescători pricepuți, aveau în grijă un efectiv de 2418 capete (fără cai) din care: 263 taurine, 713 porcine, 742 oi și 700 păsări. Gospodăria a avut asigurate tot timpul anului cantitățile corespunzătoare de concentrate, fînuri de trifoi, lucernă, dughie, masă verde, șroturi, siloz. De asemenea, anul trecut au fost ridicate o bună parte din construcțiile existente: 3 grajduri pentru taurine, 3 maternități, 3 îngrășătorii, 2 cotețe, 2 hale de ouat, un saivan, 3 grajduri pentru cai, 5 pătule, 2 magazii, silozuri betonate. Fiind situate toate la un loc aceste construcții îți dau impresia unui adevărat sat.

Pentru a ne da seama de cum au lucrat și ce metode au folosit colectiviștii pentru a obține din creșterea animalelor un venit de aproape un milion lei, e bine să facem o analiză a activității fiecărei ferme în parte.

La sfîrșitul anului 1957, cînd colectiviștii au fixat planul de producție pe '58 ei și-au propus să obțină 2.100 litri lapte pe cap de vacă furajată. Dar, îngrijitori ca Iatan Pandele, Schragner Iosif și alții și-au dat seama că acordînd o atenție deosebită hrănirii, îngrijirii și mulsului vor putea depăși cantitatea de lapte planificată. Și lucrurile s-au petrecut întocmai: de la cele 90 vaci s-a realizat în medie pe cap de vacă furajată cîte 2.550 litri lapte cu 4—5 la sută grăsime, iar Schragner a obținut de la cîteva vaci chiar 2.900 litri lapte. Pentru a se ajunge aici n-a fost însă lucru ușor. La ferma de vaci, lucrează 9 îngrijitori-mulgători, oameni pricepuți în meseria lor, care au căpătat experiență în creșterea animalelor și care citesc diferite cărți și broșuri pentru a afla lucruri noi. Ei îngrijesc și hrănesc animalele și tot ei le mulg. Astfel se explică de ce grajdurile lucesc de curățenie, de ce sînt în permanență aerisite, iar animalele sînt toate sănătoase. Niciodată n-ai să găsești un exemplar despre care să poți spune că nu și-a primit rația corespunzătoare. Aceste rații la baza cărora stă silozul sînt întocmite cît mai variat pentru ca animalul să le mănînce cu plăcere. Pînă acum, acumularea de către o singură persoană a funcției de îngrijitor și mulgător s-a făcut cu titlul de experiență. In anul acesta ea va continua introducîndu-se și retribuția în raport cu producția obținută. In acest fel oamenii vor fi cointeresați să îngrijească și să hrănească cît mai bine animalele, pentru a obține producții mai mari.

Trebuie de asemenea spus că nici juncincile și tineretul n-au fost uitate, deoarece colectiviștii se gîndeau de pe atunci să lărgească mult ferma de vaci. Felul cum este îngrijit și hrănit tineretul la gospodăria colectivă din Biled dovedește nu numai faptul că ai de-a face cu adevărați crescători de animale, dar și faptul că acolo se lucrează privindu-se mereu lucrurile în perspectivă. Un număr de 30 taurine — reforme și exemplare necorespunzătoare pentru prăsilă, au fost îngrășate și valorificate.

La ferma de porci situația este asemănătoare. La cele 67 scroafe s-a obținut o prolificitate de 9 purcei la o fătare. Îngrijitorii Rolingher Ion, Slavik Francisc și ceilalți, au îngrijit și hrănit scroafele și purceii așa cum le-au indicat, după datele științei, inginerul zootehnist și brigadierul, și după cum știau din propria lor experiență. Cu aceeași grijă au fost îngrijite și cele 65 de scrofițe. În ceea ce privește cei 526 porci puși la îngrășat se pot spune de asemenea lucruri deosebit de interesante. Printr-o îngrijire și alimentație bună s-a reușit ca la vîrsta de 10 luni un porc să atingă greutatea de 100—110 kg.

Totuși, conducerea gospodăriei a comis anul trecut și o greșeală din care a avut ceva de învățat. Dînd ascultare cererii cîtorva colectiviști, a dispus să se vîndă 450 de purcei abia înțărcați. Dacă acești purcei ar fi fost puși la îngrășat (pe lîngă cei 200 de porci grași vînduți pe bază de contract) veniturile gospodăriei și veniturile personale ar fi fost cu mult mai mari.

Despre ferma de păsări și turma de oi deocamdată se pot spune lucruri mai puține. În 1958 preocuparea de căpetenie a ciobanilor a fost să continue munca de spancizare a turmei. Cît privește ferma de păsări contribuția și existența ei sînt de o însemnătate mică. Insăși efectivul — 700 capete — dovedește aceasta. Atît despre aceste două ferme cît și despre celelalte se va vorbi mult mai multe în acest an.

IN ACEST AN, UN VENIT DE 3.500.000 LEI

In acest an cifra din planul de producție care încheie coloana veniturilor provenite din creșterea animalelor este de 3.500.000. Cifrele sînt grăitoare: de la aproape un milion lei venit adus de creșterea animalelor anul trecut, spre trei milioane și jumătate în acest an.

Și tot în planul de producție poți vedea mai departe, că la sfîrșitul acestui an, colectiviștii vor avea 200 de vaci de lapte, care vor da fiecare cîte 2.700 litri lapte; 1.287 porcine din care 120 scroafe și 50 de scrofițe, iar restul la îngrășat; 900 de oi în marea majoritate din varietatea spancă; 5.000 de păsări. Se poate afirma cu certitudine că aceste cifre vor fi chiar depășite. Construcțiile existente însă nu vor fi suficiente pentru aceste efective de animale. De aceea, planul mai prevede construirea a 2 grajduri pentru taurine, o maternitate, două îngrășătorii, o puierniță, o lăptărie modernă etc.

Desigur, colectiviștii din Biled și-au propus prin aceasta să obțină însemnate venituri. De aceea, ei au hotărît în adunarea generală să contracteze: 1.400 porci, 140 de taurine, 4.000 de păsări, 300 de oi, 1.500 hl lapte, 3.000 kg brînză, 1.000 kg lînă și altele.

Cînd aceste cifre au fost rostite în adunarea generală n-a fost colectivist în ochii căruia să nu citești convingerea că stă în puterea lor să realizeze asemenea lucruri, precum și hotărîrea de a face totul pentru a duce la îndeplinire acest plan. Atunci am înțeles cîtă dreptate avea președintele acestei gospodării tov. Bec Sabin care-mi spunea mai înainte „N-om ști ce-i odihna pînă cînd n-om îndeplini tot ce stă scris în plan".

Ing. FLORICA PLOPEANU

AGRICULTURA SOVIETICĂ ÎN VIITORII 7 ANI

PE DRUMUL COMUNISMULUI

Se deschide la Moscova cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. — eveniment de excepţională însemnătate pentru poporul sovietic şi pentru toţi oamenii iubitori de pace şi progres din lume. Congresul va dezbate proiectul cifrelor de control ale dezvoltării economiei naţionale a Uniunii Sovietice pe anii 1959—1965.

Planul şeptenal exprimat în cifrele de control reprezintă un program grandios. Infăptuirea lui va ridica economia Uniunii Sovietice pe noi şi uriaşe culmi. Prin realizarea şeptenalului poporul sovietic va face un pas hotărîtor în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, în realizarea sarcinii economice fundamentale de a ajunge din urmă şi a depăşi cele mai dezvoltate ţări capitaliste în ce priveşte producţia pe cap de locuitor.

In urmă cu aproape 42 de ani, cînd poporul a luat puterea în mîinile sale, Uniunea Sovietică era o ţară ruinată şi înapoiată. Economia ei nici nu se putea compara cu cea a ţărilor capitaliste înaintate şi bogate. Orînduirea socialistă, născută în focul revoluţiei din Octombrie, a descătuşat energia şi forţele creatoare ale poporului. Sub conducerea partidului, în anii puterii sovietice producţia industrială a ţării a crescut în medie cu 10 la sută pe an, ceea ce înseamnă mai mult decît dublarea ei la fiecare 10 ani. Pentru comparaţie e bine de ştiut că Statele Unite ale Americii au izbutit să dubleze volumul producţiei din anul 1913 abia în 1940, adică după aproape 30 de ani, iar Anglia, pentru a-şi mări producţia de 1,5 ori faţă de anul 1913, a avut nevoie de aproape 40 de ani. Uniunea Sovietică a şi întrecut o serie de ţări capitaliste dezvoltate ca Anglia, Germania occidentală şi Franţa în ce priveşte volumul absolut al producţiei la o serie de produse.

La sate a învins şi s-a statornicit pentru totdeauna orînduirea colhoznică, orînduire care a asigurat şi asigură agriculturii un ritm de dezvoltare necunoscut în istorie.

Strălucită mărturie a avîntului uriaş pe care le cunosc industria, tehnica, ştiinţa şi întreaga economie a U.R.S.S. e faptul că Uniunea Sovietică a lansat primii sateliţi artificiali ai Pămîntului şi a construit prima planetă artificială a sistemului solar. Ştiinţa sovietică şi-a cucerit faimă mondială prin construirea primei centrale atomo-electrice din lume, a spărgătorului de gheaţă atomic „Lenin", a primelor avioane de pasageri cu reacţie.

Acum oamenii sovietici îşi propun să depăşească cele mai înaintate ţări capitaliste în privinţa producţiei pe cap de locuitor, să realizeze cel mai înalt nivel de trai din lume. După înfăptuirea planului de şapte ani, Uniunea Sovietică va ocupa primul loc în Europa în ce priveşte producţia pe cap de locuitor, se va apropia foarte mult de S.U.A. în ce priveşte producţia industrială pe cap de locuitor şi va întrece această ţară, cea mai bogată din lumea capitalistă, în privinţa producţiei agricole pe cap de locuitor. Aşa cum rezultă din cifrele de control, după 1965 Uniunea Sovietică va avea nevoie de aproximativ cinci ani pentru a întrece actualul nivel al producţiei pe cap de locuitor din Statele Unite.

Ca să ne facem o imagine cît de cît închegată a noului şi uriaşului avînt pe care-l va lua economia U.R.S.S. în viitorii şapte ani, e bine să amintim că planul şeptenal trasează sarcina ca în 1965 să se producă 65—70.000.000 tone de fontă, aproape 600.000.000 tone de cărbune, peste 230.000.000 tone de petrol... In anii şeptenalului se vor construi în Uniunea Sovietică 15.000.000 de noi apartamente, se va trece la săptămîna de lucru de 30—35 ore, cu două zile nelucrătoare. Nu există domeniu de activitate care în anii şeptenalului să nu cunoască o extraordinară înflorire.

Planul de şapte ani deschide perspective extrem de vaste şi oamenilor muncii din agricultură. Volumul producţiei agricole în ansamblu va spori în 1965, faţă de 1958, aproximativ de 1,7 ori.

Prezentăm în pagina de faţă cîteva din principalele prevederi privind agricultura, prevederi cuprinse în proiectul planului de şapte ani.

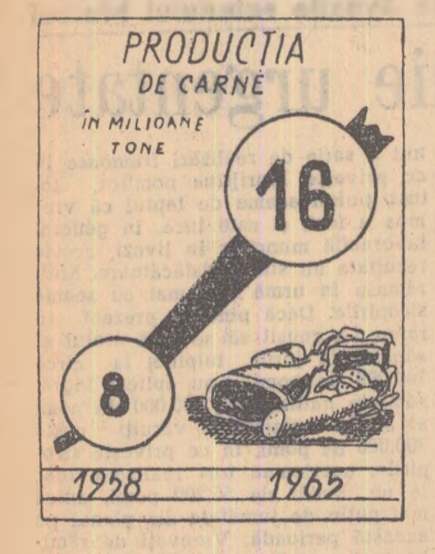
MAI MULTĂ CARNE, MAI MULT LAPTE!

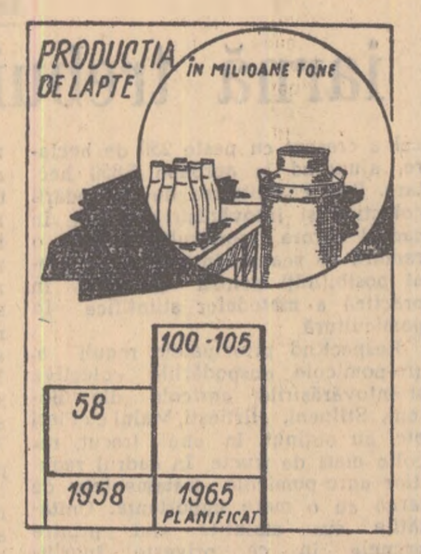
În anii din urmă s-a înregistrat în Uniunea Sovietică un mare salt în sporirea producţiei animaliere la cele mai importante produse. Aceasta datorită măsurilor energice luate de Comitetul Central al partidului încă din anul 1953. Prin mărirea producţiei de furaje, în special prin extinderea culturilor de porumb şi sporirea recoltei la hectar a porumbului, s-au asigurat colhozurilor şi sovhozurilor în mai mare măsură cantităţile necesare de nutreţuri. Rezultatele acestei acţiuni n-au întîrziat să se arate. Sarcina pusă de Plenara din ianuarie 1955 a C.C. al P.C.U.S. de a se mări în colhozuri pînă în anul 1960 producţia medie de lapte de la fiecare vacă pînă la 1.700 kg. a fost îndeplinită încă în anul 1957, adică în trei ani în loc de şase! **În producţia globală de lapte şi carne U.R.S.S. ocupă în prezent primul loc în lume, în producţia de lînă — locul al doilea.**

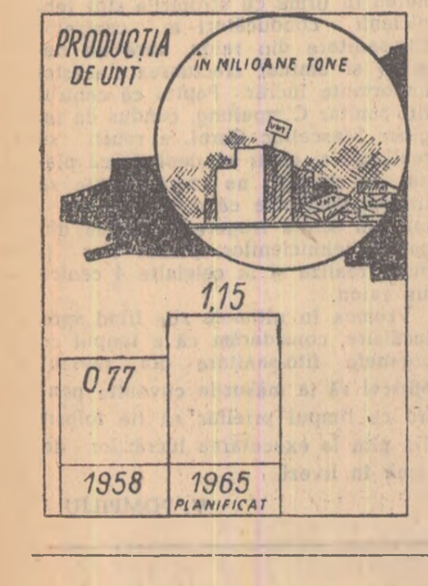
Toate acestea n-au fost însă decît un început. Ramura creşterii animalelor va cunoaşte un şi mai mare avînt în cursul planului septenal. În această perioadă şeptelul de vite va spori anual în medie de 3,2 ori în comparaţie cu perioada cincinalului trecut (195.—1958). **Pînă la sfîrşitul anului 1965 se prevede ca producţia de carne să crească la 16 milioane tone, faţă de 8 milioane tone în anul 1958, iar producţia de lapte — la 100—105 milioane tone, faţă de 58 milioane tone în 1958.**

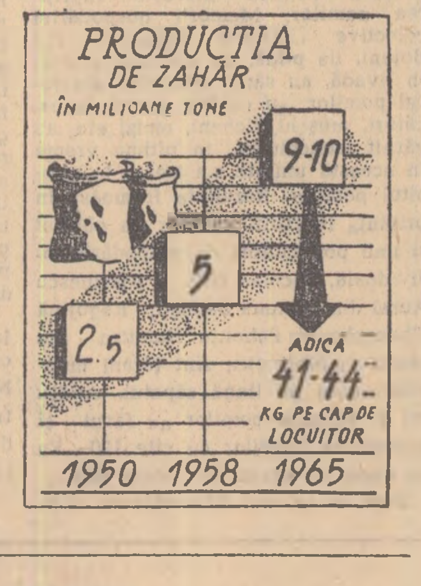
Oamenii sovietici privesc această sarcină pusă de partid drept una din cele mai importante sarcini ale construirii comunismului.

Un exemplu grăitor al felului cum înţeleg oamenii sovietici întreaga măreţie a sarcinilor planului septenal ni-l oferă recenta iniţiativă a lucrătorilor din agricultura regiunii Riazan, care au obţinut în ultimii ani succese însemnate în dezvoltarea creşterii animalelor. Acum ei cheamă la întrecere pe toţi oamenii muncii din agricultura Uniunii Sovietice pentru traducerea cît mai grabnică în viaţă a hotărîrilor istorice ale Plenarei din decembrie 1958 a C.C. al P.C.U.S., pentru mărirea continuă a producţiei de carne, lapte şi de alte produse.

Un puternic avînt al culturii

● Cultura va cunoşte în următorii şapte ani un nou şi puternic avînt. Prin aplicarea noii legi cu privire la întărirea legăturii şcolii cu viaţa, lege adoptată de curînd de Sovietul Suprem al U.R.S.S., se vor forma noi specialişti cu bogate cunoştinţe teoretice şi practice. Instituţiile de învăţămînt superior vor fi absolvite, în perioada 1959—1965, de 2.300.000 de specialişti, adică de 1,4 ori mai mulţi decît în perioada 1952—1958. O bună parte din aceşti specialişti vor lucra pentru continua dezvoltare a agriculturii sovietice.

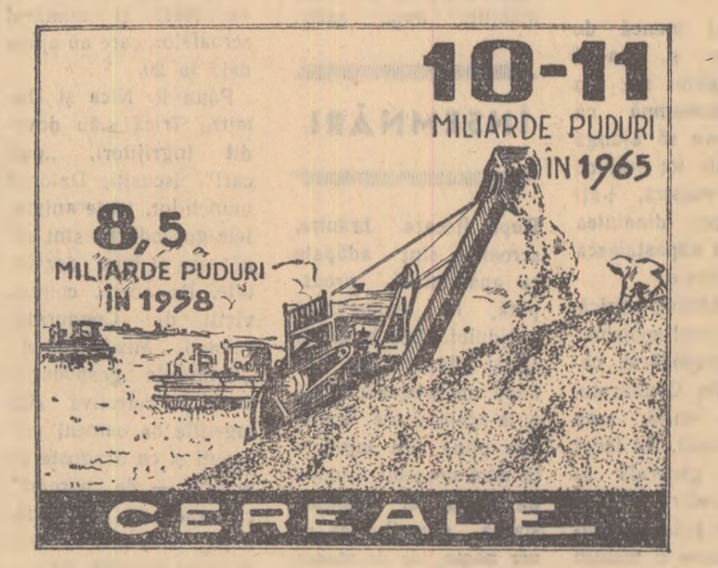
● In anul 1965 numărul elevilor din şcolile elementare, de 7 ani şi medii, va creşte pînă la 38—40 milioane.

● Tirajul cărţilor va spori în 1965 pînă la 1 miliard 600.000.000 exemplare.

● In anii şeptenalului vor fi construite aproximativ 100 de noi centre de televiziune.

● Numărul total al instalaţiilor cinematografice va ajunge în 1965 la 110.000—115.000. Acest lucru va permite ca fiecare sovhoz şi colhoz să aibă instalaţia sa cinematografică.

O RECOLTĂ DE CEREALE de 10-11 miliarde de puduri pe an

Cerealele constituie, după cum se ştie, baza dezvoltării producţiei agricole. Nu pot fi lărgite celelalte ramuri ale agriculturii şi nu se poate crea un belşug de produse alimentare fără a se asigura o continuă sporire a producţiei cerealiere.

In Uniunea Sovietică s-a acordat şi se acordă o mare atenţie creşterii continue a producţiei de cereale. Prin înzestrarea agriculturii cu cele mai perfecţionate maşini, prin folosirea cu chibzuinţă a pămîntului şi aplicarea celor mai înaintate metode ale ştiinţei agrotehnice au fost create toate condiţiile pentru lărgirea de la an la an a suprafeţelor însămînţate cu plante cerealiere şi sporirea producţiei la hectar.

Intre anii 1954—1957, producţia cerealieră a fost cu 27 la sută mai mare faţă de perioada 1950—1953. In 1958 ea a atins un asemenea nivel încît colhozurile şi sovhozurile sovietice au predat statului cu 1 miliard şi 329 milioane puduri de cereale mai mult decît în 1957.

Perspective uriaşe deschide dezvoltării producţiei de cereale planul de şapte ani. Tezele raportului pe care-l va prezenta N. S. Hruşciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. prevăd ca să se asigure pînă la sfîrşitul şeptenalului o recoltă de cereale de 10-11 miliarde de puduri pe an.

Sînt cifre îndrăzneţe, dar nu încape nici o îndoială că ele, ca de altfel toate celelalte prevederi ale planului şeptenal, vor fi atinse şi depăşite. Chezăşia pentru aceasta e faptul că în Uniunea Sovietică socialismul a învins de mult şi pentru totdeauna.

In anii şeptenalului se va pune şi mai mare accent pe aplicarea în producţia agricolă a unui sistem ştiinţific fundamentat şi adaptat condiţiilor fiecărei zone şi fiecărei gospodării, se vor folosi pe scară şi mai largă îngrăşămintele chimice şi naturale, vor fi date în folosinţă noi terenuri agricole.

De la mult la mai mult

Această idee este cuprinsă nu numai în sarcinile care se referă la obiectivele mari, hotărîtoare, ale economiei sovietice, ci la toate sectoarele de producţie menite să asigure omului sovietic un înalt nivel de trai şi cultural.

Cu 37 la sută a fost mai mare producţia de sfeclă de zahăr în perioada 1954—1957, faţă de cei patru ani dinainte. Pînă în anul 1965, producţia de zahăr pe cap de locuitor va creşte de la 26 kg în 1958 la 41—44 kg. Aceasta se va realiza prin sporirea producţiei la 70—78.000.000 tone de sfeclă de zahăr precum şi prin mărirea capacităţii de prelucrare a sfeclei. De pildă, numai în Kuban au fost construite în 1958, 7 fabrici mari de zahăr. Alte 7 vor începe să funcţioneze tot în Kuban, în anul 1959.

De pe acum producţia de sfeclă de zahăr obţinută în Uniunea Sovietică depăşeşte de aproximativ 3 ori producţia obţinută în Statele Unite ale Americii.

In ceea ce priveşte bumbacul — „aurul alb" — Uniunea Sovietică a obţinut în 1958 o producţie de 6 ori mai mare decît cea obţinută în Rusia prerevoluţionară. Recoltînd în 1958 o cantitate de bumbac la hectar de 1,5 ori mai mare decît cea obţinută în S.U.A., oamenii din agricultura U.R.S.S. au aşezat patria lor socialistă pe primul loc din lume în ce priveşte producţia de bumbac la ha. Aceasta a făcut ca în 1958 să se producă 5.800.000.000 metri de ţesături din bumbac pe lîngă cele 845.000.000 metri ţesături de mătase, 481.000.000 metri ţesături din in şi 303.000.000 metri ţesături de lînă.

Planul septenal prevede ca pînă în anul 1965, să se obţină o producţie de bumbac brut pînă la 5.700.000—6.100.000 tone, ceea ce reprezintă o creştere de 35—45 la sută faţă de realizările anului 1957.

Producţia de fibre de in va ajunge şi ea în aceeaşi perioadă la 580.000 tone, sau cu 32 la sută mai mult decît în 1957.

Sporuri însemnate sînt prevăzute a se obţine la producţia de legume şi zarzavaturi, astfel că aceste produse să satisfacă pe deplin nevoile populaţiei. Numai producţia de cartofi va ajunge la sfîrşitul septenalului la 147.000.000 tone, adică cu 59.000.000 tone mai mult decît în 1957.

Noi maşini pentru agricultură

Agricultura socialistă a Uniunii Sovietice a atins, îndeosebi în anii din urmă, un înalt nivel tehnic. Ea posedă, după cum se ştie, în prezent 1.700.000 tractoare convenţionale (a 15 C.P.), 500.000 combine cerealiere, 120.000 combine de recoltat nutreţ pentru însilozare, 700.000 autocamioane, ca să ne mărginim numai la cîteva cifre.

In Tezele raportului care va fi prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. se vorbeşte amănunţit despre înzestrarea tehnică a agriculturii sovietice în cadrul planului de şapte ani — 1959—1965. **În această perioadă se vor produce peste un milion de tractoare, aproape 400.000 combine cerealiere şi numeroase alte maşini şi unelte agricole.**

In cursul septenalului tehnica agricolă sovietică se va dezvolta în aşa fel, încît să corespundă pe deplin nevoilor colhozurilor şi sovhozurilor din diferitele zone ale Uniunii Sovietice, ţinînd seama de particularităţile respective de climă, de sol şi de alte particularităţi. Trebuie spus, de altfel, în legătură cu aceasta, că în timpul din urmă oamenii de ştiinţă, inginerii, constructorii şi practicienii sovietici au şi desfăşurat o mare muncă pentru crearea unui sistem zonal de maşini. În ceea ce priveşte cele un milion de tractoare ce se vor produce în cursul septenalului, se va avea în vedere cantitatea necesară de tractoare pentru regiunile deluroase, de tractoare speciale pentru valorificarea terenurilor mlăştinoase, de tractoare de dimensiuni reduse pentru lucratul viilor şi al livezilor etc.

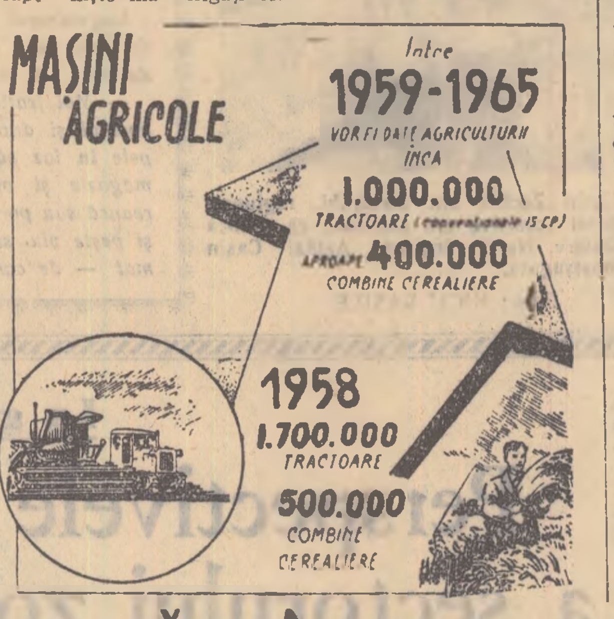
În agricultura Ţării Sovietice vor apare în cursul septenalului numeroase maşini şi mecanisme noi, de calitate superioară. In ceea ce priveşte tractoarele, de pildă, în locul tractoarelor pentru arat de construcţii cunoscute vor veni şasiurile autopropulsate, construite special pentru a lucra cu maşini suspendate. Şasiurile, cu organele de lucru montate pe ele, vor deveni de fapt nişte maşini autopropulsate, cu toate avantajele care decurg de-aici. In prezent se lucrează la construirea unor aşa-zise şasiuri de recoltare, pe care să se poată monta nu numai combine cerealiere, ci şi maşini pentru recoltarea porumbului, a culturilor de însilozare, a sfeclei de zahăr, a cartofilor, maşini pentru strînsul fînului, coşuri de transport. Un asemenea şasiu va putea fi folosit o perioadă mai îndelungată în cursul anului decît actuala combină cerealieră, de pildă, începînd de la cositul fînului şi pînă la recoltarea rădăcinoaselor, iar în rest — pentru transporturi.

În anii apropiaţi se vor construi maşini trainice, de mare productivitate, pentru recoltarea bumbacului, a sfeclei de zahăr şi a cartofilor. In cursul septenalului se va organiza producţia de maşini pentru sortarea cartofilor.

În această perioadă vor căpăta o largă întrebuinţare maşinile suspendate. Aceste maşini prezintă un avantaj incontestabil faţă de maşinile remorcate. Ele sînt mai productive, mai uşor de manevrat şi necesită o cantitate mai mică de metal.

Odată cu folosirea pe scară largă a maşinilor suspendate, va dispare treptat necesitatea de a folosi lucrători la remorci, eliberîndu-se în felul acesta sute de mii de oameni pricepuţi pentru alte munci.

În cursul septenalului se va introduce pe scară largă în producţia agricolă mecanizarea complexă şi se va extinde mult automatizarea, îndeosebi în ramura creşterii animalelor, a culturilor de seră, a alimentării cu apă şi irigaţiilor.

Imensa forţă A INDUSTRIEI U.R.S.S.

PLANUL SEPTENAL REPREZINTA O ETAPA HOTARITOARE IN INTRECEREA ECONOMICA PAŞNICA DINTRE SOCIALISM ŞI CAPITALISM. Incă de pe acum Uniunea Sovietică a depăşit Statele Unite ale Americii în ce priveşte producţia unor importante ramuri ale industriei şi agriculturii cum sînt: producţia de ţesături de lînă, cherestea, recolte de grîu, sfeclă de zahăr, cartofi şi producţia de lapte.

Cifrele de mai jos dau imaginea saltului uriaş realizat de economia U.R.S.S. de la instaurarea puterii sovietice, precum şi puterea economică mereu crescîndă a întregului lagăr al ţărilor socialiste.

● IN ANUL 1917 cota parte a Rusiei Sovietice în producţia industrială mondială era SUB 3 LA SUTA.

● IN ANUL 1937 după cel de al doilea cincinal, partea U.R.S.S. în producţia industrială mondială era de 10 LA SUTA.

● IN ANUL 1958 participarea Uniunii Sovietice la producţia mondială a fost de 20 LA SUTA, iar împreună cu toate ţările din lagărul socialist, de 33 LA SUTA.

● IN ANUL 1965 partea ţărilor lagărului socialist în producţia mondială va fi de PESTE 50 LA SUTA.

● IN ANUL 1970 U.R.S.S. SE VA SITUA PE PRIMUL LOC IN LUME ATIT IN PRIVINŢA VOLUMULUI ABSOLUT AL PRODUCŢIEI, CIT ŞI PE CAP DE LOCUITOR.

Planul unuia din cele peste 70.000 de colhozuri

Colhozul „A 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie" din raionul Gorodişce, regiunea Stalingrad, este o gospodărie agricolă ca multe altele de pe cuprinsul Ţării Sovietice. In ultimii cinci ani această gospodărie a făcut un mare salt în dezvoltarea sa. Bilanţul ultimului an, 1958, este deosebit de grăitor. Astfel, recolta globală de cereale a depăşit de 3,6 ori nivelul anului 1953. Numai din livrarea cerealelor către stat colhozul a realizat un venit de peste două milioane ruble. A crescut mult şi producţia de legume. S-au înregistrat succese şi în ramura creşterii animalelor. Colhozul are acum 526 capete de vite cornute mari, faţă de 237 în anul 1953, 250 de vaci, faţă de 55. Producţia de lapte pe vacă furajată s-a dublat, ridicîndu-se la 2.200—2.300 l. Şeptelul de porci a crescut de 3,6 ori.

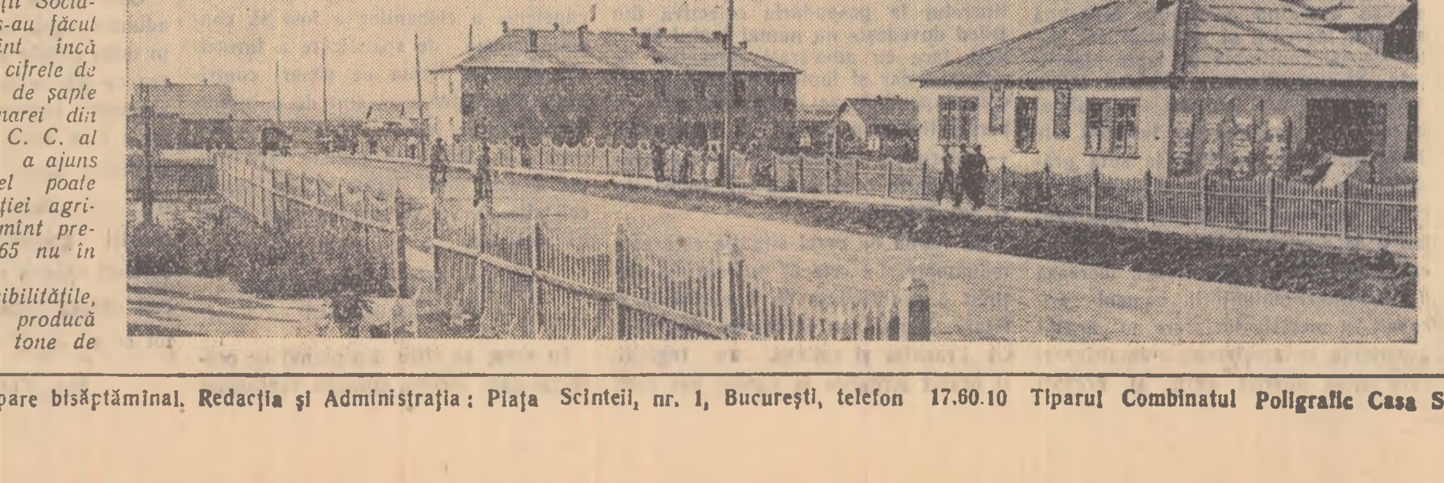
In colhozul „A 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie" s-au făcut multe, dar mai sînt încă de făcut. Analizînd cifrele de control ale planului de şapte ani şi hotărîrile Plenarei din decembrie 1958 a C. C. al P. C. U. S., colhozul a ajuns la concluzia că el poate atinge nivelul producţiei agricole la 100 ha de pămînt prevăzut pentru anul 1965 nu în şapte, ci în cinci ani.

Măsurîndu-şi posibilităţile, colhozul a hotărît să producă anual cel puţin 4.000 tone de cereale, ceea ce înseamnă aproape de trei ori mai mult decît în ultimul cincinal (în medie pe fiecare an). Producţia de cereale va creşte pe seama sporirii recoltei la hectar (prin ridicarea nivelului agriculturii şi respectarea întocmai a asolamentelor), pe seama extinderii culturilor de porumb, a căror suprafaţă se va mări pînă la 1.000 ha, faţă de 400 ha în anul 1958. Porumbul se va însămînţa în cea mai mare parte pe terenuri irigate.

Producţia de legume va ajunge în anul 1965 la 5.400 tone, adică dublu faţă de 1958.

An de an va spori şeptelul de vite şi va creşte productivitatea animalelor. Producţia de carne va spori în răstimp de 7 ani de 4 ori. Numărul porcilor va creşte de la 500 la 850. In fiecare an colhozul va vinde cel puţin 12.000 kg carne de pasăre. În anul 1965 colhozul va produce de 4 ori mai mult lapte decît în prezent, prin dublarea şeptelului de vaci şi ridicarea producţiei anuale de lapte pînă la 2.800 l de la fiecare vacă furajată.

În anii apropiaţi colhozul proiectează să construiască o fabrică de conserve de legume şi un mare depozit tip de legume. Se vor face de asemenea mari lucrări de construcţie la ferme. Se vor ridica noi edificii cu caracter social în satul Rokotino.

Aspect dintr-un colhoz

Pe SCURT

● In urmă cu 30 de ani, pe ogoarele ţării sovietice lucrau numai 18.000 de tractoare şi 700 de autocamioane...

Acum, principalele lucrări de cîmp, care necesită cel mai mare volum de muncă, sînt complet mecanizate. Munca agricolă devine tot mai mult o varietate a muncii industriale. In 1957, resursele energetice ale agriculturii însumau 125 milioane C.P., depăşind de 5,2 ori nivelul dinainte de revoluţie şi de 2,6 ori nivelul anului 1940. Din punctul de vedere al numărului de tractoare şi de combine cerealiere. Uniunea Sovietică ocupă astăzi al doilea loc din lume.

● In anii şeptenalului gradul de electrificare a colhozurilor va creşte de 2,5 ori în comparaţie cu anii 1952-1958. Se va acorda multă atenţie dezvoltării silviculturii, păstrării şi refacerii pădurilor.

● În anii septenalului productivitatea muncii în colhozuri urmează să crească de aproximativ două ori, iar în sovhozuri cu 55—60 la sută.

● Creşterea producţiei agricole şi a productivităţii muncii în următorii şapte ani va spori veniturile reale ale colhoznicilor cu cel puţin 40 la sută, mai ales prin creşterea producţiei obşteşti.

● Va lua o mare dezvoltare producerea de îngrăşăminte minerale. Cantităţile de îngrăşăminte de acest fel vor creşte în acest timp de 3 ori, prin darea în funcţie a noi întreprinderi chimice. Astfel, în cadrul dezvoltării generale a industriei chimice se vor construi sau se va termina construcţia a 140 mari întreprinderi chimice şi se vor reconstrui peste 130 de asemenea întreprinderi.

PĂMÎNTURI TREZITE LA VIAŢĂ

O uriaşă însemnătate pentru realizarea producţiei cerealiere propuse prin planul septenal, o constituie valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite. In Uniunea Sovietică există peste 70.000 de colhozuri şi aproximativ 6.000 de sovhozuri. Ele au în folosinţă peste 490.000.000 de hectare, din care sînt însămînţate mai mult de 195 milioane de hectare. Suprafaţa arabilă a Uniunii Sovietice a crescut mult în urma uriaşei acţiuni prin care s-au redat agriculturii, mari întinderi de teren. Cantităţile de cereale obţinute de pe cele 36 de milioane de hectare pămînturi virgine şi înţelenite, valorificate între anii 1954—1958 nu numai că au acoperit cheltuielile necesitate de darea lor în producţie, dar au adus statului sovietic un venit net de 18 miliarde de ruble.

Pentru a ne da seama de însemnătatea acestei grandioase realizări, este suficient să arătăm că suprafaţa pămînturilor valorificate în aceşti ani, întrece suprafeţele cultivate cu cereale din Franţa, Republica Federală Germană, Italia, Austria, Spania, Belgia, Olanda, Suedia şi Danemarca luate la un loc.

In cursul celor şapte ani ai planului septenal, noi şi noi terenuri vor fi redate producţiei agricole.

—o—

● In vederea satisfacerii necesităţilor populaţiei în fructe şi struguri, în anii şeptenalului producţia de fructe va creşte de cel puţin 2 ori, iar cea de struguri de cel puţin 4 ori.

—o—

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".